ÜNİVERSİTE ÇALIŞANLARININ ÜCRETLERİ İYİLEŞTİRİLMELİDİR!

ABD'DE BİR PROFESÖRÜN MAAŞI, TÜRKİYE'DEKİNİN 5 KATI !

ABD'de üniversite çalışanlarının ücretleri Türkiye'dekinden çok farklıdır. ABD'de profesörlerin maaşı yıllık 66 bin 706 dolar ila 121 bin 301 dolar arasında değişirken; Türkiye'de en üst derecedeki bir profesörün aldığı maaşı, yıllık 23 bin 100 dolardır. memur yılda 7 bin 392 dolar, 4. derecede bir teknisyen 8 bin 472 dolar, bir hizmetli çalışanlarımızın mali ve özlük hakları bir an önce düzeltilmeli ve bu ayıba bir son verilmelidir."

Devamı 13'te

SULANDIRMAYIN!

TÜRKİYE KAMU-SEN

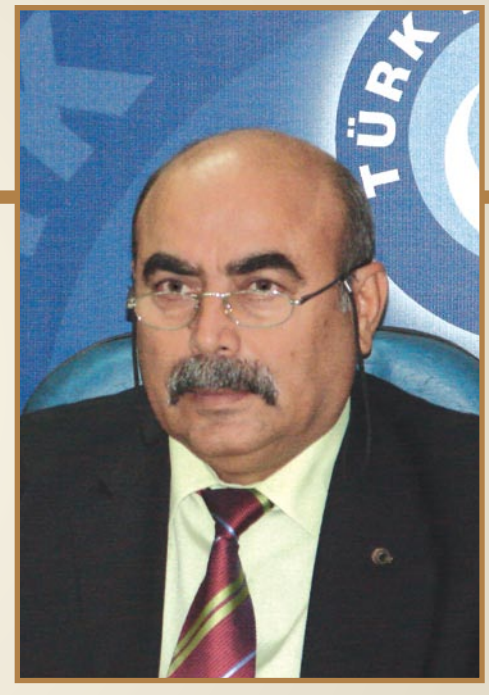
TÜRK EĞİTİM-SEN

www.turkegitimsen.org.tr

Türkiye Eğitim, Öğretim ve Bilim Hizmetleri Kolu Kamu Çalışanları Sendikası Genel Merkezi Aylık Yayın Organı

EKİM 2007 • Yıl:4 • Sayı:43

YENİ EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI BAŞLADI

Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı Şuayip ÖZCAN 15.09.2007 tarihinde bir basın toplantısı düzenleyerek 2007-2008 Eğitim-Öğretim Yılı ile ilgili değerlendirmelerde bulundu. Açıklamasında eğitimin geçen yıldan devreden sorunlarının yanı sıra önümüzdeki dönemde de karşılaşılanabilecek problemlere de dikkat çeken Özcan. "eğitimde tek sorun öğretmen açığıymış gibi kamuoyu tek noktaya odaklanmıştır. Oysa eğitimin yığınla sorunu bulunmaktadır. Fiziki mekanlar yetersizdir, okullarda araç-gereç donanımı tam anlamıyla sağlanmamıştır, birçok okul gelişen teknolojiden yararlanamamaktadır, eğitime ayrılan pay oldukça düşüktür, öğretmenler sözleşmeli köle olarak çalıştırılmaktadır, eğitim çalışanlarının ücretleri son derece yetersizdir. Tüm bunların bir kenara bırakılarak, sadece öğretmen açığı meselesinin gündemi meşgul etmesi şaşırtıcıdır." Dedi.

Genel Başkan'ın açıklamasının tam metni sayfa 2'de

GEÇMİŞ YOLLUKLAR KONUSUNDA HUKUK KAZANIMIMIZ

Sendikamız, 2002 yılından bu güne kadar ilk defa göreve atanan devlet memurlarına yolluk ödenme hakkını kazandı.

Devamı 17'de

HAZIRLIK ÖDENEĞİYLE İLGİLİ BAŞBAKAN'A MEKTUP YAZILDI

Bugüne kadar bir türlü çözülmeyen, eğitim-öğretime hazırlık ödeneğinin bütün eğitim çalışanlarına verilmesi talebiyle Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN'a, Genel Başkan Şuayip ÖZCAN ve Genel Sekreter İsmail KONCUK'un imzasıyla bir mektup gönderildi.

Devamı 17'de

TÜRKİYE'DE BİR İLK BAŞARILDI

Üniversitelerde Promosyonların Dağıtılmasına İlk Örnek Isparta Süleyman Demirel Üniversitesinde yaşandı.

Devamı 16'da

Milli Eğitim Bakanlığı Hüseyin ÇELİK imzasıyla Yönetici atamalarıyla ilgili bir genelge yayınladı.

Devamı 14'de

YENİ EĞİTİM-ÖĞRETİM YILI BAŞLADI

Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı Şuayip ÖZCAN 15.09.2007 tarihinde bir basın toplantısı düzenleyerek 2007-2008 Eğitim-Öğretim Yılı ile ilgili değerlendirmelerde bulundu. Açıklamasında eğitimin geçen yıldan devreden sorunlarının yanı sıra önümüzdeki dönemde de karşılaşılanabilecek problemlere de dikkat çeken Özcan. "eğitimde tek sorun öğretmen açığıymış gibi kamuoyu tek noktaya odaklanmıştır. Oysa eğitimin yığınla sorunu bulunmaktadır. Fiziki mekanlar yetersizdir, okullarda araç-gereç donanımı tam anlamıyla sağlanmamıştır, birçok okul gelişen teknolojiden yararlanamamaktadır, eğitime ayrılan pay oldukça düşüktür, öğretmenler sözleşmeli köle olarak çalıştırılmaktadır, eğitim çalışanlarının ücretleri son derece yetersizdir. Tüm bunların bir kenara bırakılarak, sadece öğretmen açığı meselesinin gündemi meşgul etmesi şaşırtıcıdır." Dedi.

2007-2008 Eğitim-Öğretim Yılı 17 Eylül tarihinde başlayacaktır. Üç aylık yaz tatilinin ardından yeniden ders zili çalacak ve çocuklarımız ders sıralarındaki yerini alacaktır. Öncelikle tüm öğrencilerimize ve eğitim çalışanlarımıza başarılı bir eğitim-öğretim yılı diliyoruz. Okulların açılmasına günler kala, eğitimde tek sorun öğretmen açığıymış gibi kamuoyu tek noktaya odaklanmıştır. Oysa eğitimin yığınla sorunu bulunmaktadır. Fiziki mekanlar yetersizdir, okullarda araç-gereç donanımı tam anlamıyla sağlanmamıştır, birçok okul gelişen teknolojiden yararlanamamaktadır, eğitime ayrılan pay oldukça düşüktür, öğretmenler sözleşmeli köle olarak çalıştırılmaktadır, eğitim çalışanlarının ücretleri son derece yetersizdir. Tüm bunların bir kenara bırakılarak, sadece öğretmen açığı meselesinin gündemi meşgul etmesi şaşırtıcıdır. Bu noktada Türk Eğitim-Sen tüm yaşanan tartışmalara açıklık getirmek amacıyla öğretmen açığı meselesini rakamlarla ortaya koyacaktır. Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, sendikaların verdiği rakamları abartılı bulmakta ve Türkiye'de öğretmen açığının sadece 25 bin olduğunu söylemektedir. Ancak bu ifade gerçeği yansıtmamaktadır. Bu nedenle öncelikle milli eğitimin mevcut durumunu ortaya koymak ve geçmiş eğitim-öğretim döneminin rakamlarla kısa bir analizini yapmak istiyorum. Sendikamızın hazırlamış olduğu rapora göre, gerek derslik açığı, gerekse öğretmen açığı ülkemizde hala büyük bir sorundur. Milli Eğitim Bakanlığı verilerine göre; 2006-2007 eğitim-öğretim yılında okul öncesinde 640 bin 849, ilköğretimde 10 milyon 846 bin 930, ortaöğretimde 3 milyon 386 bin 717 öğrenci eğitim-öğretim görmüştür. Öğretmen sayısı okul öncesinde 24 bin 775, ilköğretimde 402 bin 829, ortaöğretimde 187 bin 665'tir.

Öğretmen başına düşen öğrenci sayısı	İlköğretim	Ortaöğretim
Avusturya	15,1	10,7
Belçika	12,9	9,6
Çek Cumhuriyeti	17,9	13,1
Finlandiya	16,3	13,1
Yunanistan	11,3	8,3
Macaristan	10,7	11,2
İtalya	10,7	11,0
Japonya	19,6	14,1
Meksika	28,5	30,3
Hollanda	15,9	15,8
Norveç	11,9	10,0
Portekiz	11,1	8,4
İsviçre	14,3	11,2
Ortalama	**16,9**	**13,3**

Derslik sayısı ise okul öncesinde 33 bin 213, ilköğretimde 307 bin 511, ortaöğretimde 98 bin 748'dir. **30 kişilik sınıflar olması halinde derslik açığı 68 bin 195, OECD standartlarına göre ise; 241 bin 133.** Buna göre; sınıf başına düşen öğrenci sayısı **Türkiye'de ilköğretimde 35, ortaöğretimde 34'tür.** Ancak bu rakamlar büyük şehirlerimizde ve Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesinde çok daha yüksektir. Bu durumda **30 kişilik sınıflar baz alındığında; derslik açığı ilköğretimde 54 bin 53, ortaöğretimde ise 14 bin 142'dir.** OECD ülkelerinde ise sınıf başına düşen öğrenci sayısı ilköğretimde 21.4, ortaöğretimde 24.1'dir.

Türkiye'de OECD standartları göz önüne alındığında ilköğretimde derslik açığı 199 bin 354, ortaöğretimde ise 41 bin 779'dur. Çağ nüfusunun tamamının okula gitmesi durumunda ise derslik açığı okul öncesinde 229 bin 187, ilköğretimde 218 bin 366, ortaöğretimde ise 66 bin 729 olacaktır.

OECD standartlarına göre öğretmen açığı 305 bin 975. Öğretmen başına düşen öğrenci sayısında da Türkiye ile OECD ülkeleri farklılıklar göstermektedir. Türkiye'de ilköğretimde öğretmen başına düşen öğrenci sayısı 27, ortaöğretimde 18'dir. OECD ülkelerinde ise öğretmen başına düşen öğrenci sayısı ilköğretimde 16.9, ortaöğretimde 13.3'tür.

Buna göre Türkiye'de OECD standartlarına göre öğretmen açığı ilköğretim 239 bin, ortaöğretimde ise 66 bin 975'dir. Bu rakamlara çağ nüfusu da eklendiğinde öğretmen açığı ilköğretimde 263 bin 88, ortaöğretimde 112 bin 184 olacaktır. Ülkemizde öğretmen başına düşen öğrenci sayısını ilköğretimde 20, ortaöğretimde 15 olarak baz aldığımızda da öğretmen sayısının ihtiyacı karşılamadığı görülecektir. Buna göre öğretmen açığı ilköğretimde 139 bin 517, ortaöğretimde ise 38 bin 116'dır. Böylece Türkiye'de ilköğretim ve ortaöğretimde öğretmen açığı 177 bin 633'tür.

Bu veriler Türkiye'de okulların fiziki mekanlar açısından ne denli yetersiz olduğunu gözler önüne sermekle birlikte, Türkiye'deki öğretmen açığına da vurgu yapmaktadır. Her ne kadar Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik, öğretmen açığının 25 bin olduğunu söylese de OECD ülkeleri ile karşılaştırılamayacak kadar geride olduğumuzu rakamlar net olarak

ortaya koymaktadır. 2007 yılında yapılan öğretmen atamalarını bu rakamlara eklesek bile açığın ne denli yüksek olduğu ortadadır. Üstelik Bakan'ın belli branşlarda 12 bin öğretmen fazlalığının bulunduğunu belirtmesi de manidardır. Türkiye'de 200 bin'e yakın öğretmen atama beklerken, planlı, programlı öğretmen ataması yapılmadığı için fazlalığın bulunduğunun ifade edilmesi hangi vicdana sığmaktadır? 6-16 yaş grubu arasında 1 milyon 723 bin 504 öğrenci okula gitmiyor.

Bunun 1 milyon 210 bin 55'ini kız öğrenciler oluşturuyor. Türkiye'de okula gitmeyen öğrencilerin sayısı da 4 milyon 330 bin 504'tür. Okul öncesinde (6 yaş) 715 bin 151, ilköğretimde (6-13 yaş) 407 bin 70, ortaöğretimde (14-16 yaş) ise 601 bin 283 öğrenci okula gitmemektedir. Yani okula gitmesi gereken öğrenci sayısı 16 milyon 598 bin iken; şu anda sadece 14 milyon 874 bin 496 öğrenci okula devam etmektedir. Öğrenci başına harcama oranı OECD ülkelerinde okul öncesinde 4 bin 508 dolar, ilköğretimde 5 bin 450 dolar, ortaöğretimde 6 bin 936 dolar, yükseköğretimde ise 11 bin 254 dolardır. Türkiye'de ise öğrenci başına harcama miktarı ilköğretimde 869 dolar, ortaöğretimde bin 428 dolar, yükseköğretimde ise 4 bin 248 dolardır. Sosyal eşitsizliğin oldukça fazla olduğu Şili'de bile öğrenci başına düşen harcama miktarı ilköğretimde 2 bin 139, ortaöğretimde 2 bin 225, yükseköğretimde 7 bin 11'dir. OECD ülkelerinde lise mezunlarının oranı yüzde 90'ın üzerindeyken, Türkiye'de yüzde 53'tür. OECD ülkelerinde lise mezunlarının mezuniyet yaşındaki nüfusa oranı; Finlandiya ve Danimarka'da yüzde 90, Almanya'da yüzde 99, Japonya'da yüzde 92, Kore'de yüzde 96, Norveç'te yüzde 100 iken, Türkiye Brezilya ve Şili'nin bile geriside kalmaktadır. Brezilya'da lise mezunlarının nüfusa oranı yüzde 65, Şili'de yüzde 68 iken; Türkiye'de yüzde 53'tür. Yine OECD ülkelerinde 25-34 yaş arasındakilerin yüzde 77'si ortaöğretimin üst kademesini bitirmiştir. Bu oran Kore'de yüzde 97, Norveç'te yüzde 96, Japonya'da üzde 94, Çek Cumhuriyeti'nde yüzde 94, Finlandiya'da yüzde 89 iken, Türkiye'de yüzde 33'tür. OECD ülkelerinde ortalama olarak mezuniyet yaşındaki bireylerin yüzde 34.8'i üniversiteleri ve benzer diplomalar veren diğer kurumları kapsayan A seviyesindeki yükseköğretimi bitirmektedir. Bu rakam Hollanda'da da yüzde 40.2, İzlanda'da da yüzde 50, Finlandiya'da yüzde 47, Danimarka'da yüzde 45, Yeni Zelanda'da yüzde 48.4, İngiltere'de yüzde 38.3 iken, Türkiye'de 10.8'dir. Lüksemburg'ta öğretmen maaşı Türkiye' dekinin neredeyse 6 katı.

Eğitim çalışanlarının maaşları da OECD ülkelerine kıyasla oldukça azdır. Öğretmen maaşları OECD ülkelerinde ilköğretimde göreve yeni başlayan bir öğretmen yılda 25 bin 727 dolar, 15 yıllık bir öğretmen ise yılda 35 bin 99 dolar kazanmaktadır. Almanya'da göreve yeni başlayan bir öğretmen yılda 37 bin 718 dolar, 15 yıllık bir öğretmen 46 bin 935 dolar, Lüksemburg'ta göreve yeni başlayan bir öğretmen yılda 46 bin 306 dolar, 15 yıllık öğretmen 63 bin 769 dolar kazanırken, Türkiye'de 2007 yılı ücretlerine göre, göreve yeni başlayan bir öğretmen aile ve çocuk yardımı dahil 9 bin 607 dolar, 15 yıllık bir öğretmen 11 bin 462 dolar kazanmaktadır.

Türkiye ve OECD ülkelerini karşılaştıran raporumuzun ardından, hükümetin eğitim prog-

ramını kısaca değerlendirmek istiyorum. Hükümet programı, üzerinde yapılan tartışmalar sonucunda kabul edildi. Hükümet programının eğitimle ilgili bölümünün değerlendirmesini yaptığımızda, bunun 59. hükümet programıyla paralellik arz ettiğini ve çoğu maddenin acil eylem programlarında yer aldığını ancak gerçekleştirilemediğini görüyoruz.

HÜKÜMETİN EĞİTİM PROGRAMI, EĞİTİMCİLERİ TATMİN ETMEDİ

Hükümetin eğitim programında; kamu harcamalarından eğitime ayrılan payın artırılacağı, okullaşma oranlarının okul öncesinde yüzde 50'ye, ilköğretimde yüzde 100'e, ortaöğretimde ise yüzde 90'a çıkarılacağı, ilk ve ortaöğretimde tekli öğretime geçileceği, sınıflardaki öğrenci sayısının azami 30 olacağı, her okula internet bağlanacağı yer almaktadır. Ayrıca, yükseköğretimde değişikliğe gidilmesi, yurtların kalitesinde iyileştirme yapılması, burs miktarlarının artırılması vaadedilenler arasındadır. Peki buradan sormak istiyorum: Tüm bunları bütçeden eğitime ayırdığınız yüzde 10.4'lük pay ile mı gerçekleştireceksiniz? Üstelik eğitim programında dile getirilmeyen ve eğitimin temel problemleri arasında yer alan birçok önemli madde vardır. Hükümet programında eksik gördüğümüz unsurlar ve gerçekleşmesini ivedilikle beklediğimiz

Ülkeler	En düşük derecedeki öğretmenin maaşı (Yıllık/Dolar)	En üst derecedeki öğretmenin maaşı (Yıllık/Dolar)
Avustralya	29.712	43.991
İngiltere	28.769	42.046
Almanya	37.718	46.935
Danimarka	33.693	37.925
Japonya	24.469	45.753
Kore	28.569	48.875
İskoçya	28.603	45.616
İsviçre	39.285	51.956
Yeni Zellanda	18.641	36.063
Hollanda	31.235	40.588
Lüksemburg	46.306	63.769
Türkiye	9.607	11.462
Ülkeler ortalaması	25.727	35.099

taleplerimiz şunlardır:

- Milli Eğitim Bakanlığı, sözleşmeli öğretmenler marifetiyle öğretmen açığını gidermeye çalışsa da bu yeterli olmuyor. Üstelik öğretmenlik mesleğinin onurunu zedeleyen, öğretmenleri güvencesiz çalıştıran ve öğretmenin geleceğini amirin iki dudağı arasına teslim eden bu uygulama aksine farklı sorunları beraberinde getiriyor. Görüldüğü üzere öğretmen açığı, sözleşmeli öğretmen alımı ile değil, planlı, uzun vadede kalıcı çözümler getirecek, akılcı bir uygulama ile çözümlenebilir. Bu çerçevede tüm sözleşmeli öğretmenler kadroya alınmalı ve bu uygulama ortadan kaldırılmalıdır. Okulsuz köy, öğretmensiz okul kalmamalıdır. Öğretmen açığı en çok ihtiyaç duyulan branşlara yapılmalı ve yıllardır atama bekleyen öğretmenler mağdur edilmemelidir.

- Eğitimde fırsat eşitsizliğinin önüne geçilmelidir.

- Yönetici atamalarının Danıştay tarafından iptal edilmesi üzerine, şu anda binlerce yöneticinin görevine son verilecektir. Bu durumda okullarımızda idari boşluklar doğacak ve binlerce kişinin yer değiştirmesi sebebiyle öğretmen norm kadrolarında değişiklikler olacaktır. Bu çok büyük bir skandaldır. Bu nedenle skandalın sorumluları ortaya çıkarılmalı ve haklarında gerekli yasal işlem yapılmalıdır.

- Meslek liselerinin önündeki katsayı engeli ile ilgili somut adım atılmalı ve meslek liselilerin de üniversite okuması yönündeki sıkıntı aşılmalıdır. Ayrıca meslek liselerini cazip hale getirecek uygulamalar getirilmeli, meslek lisesi mezunlarının istihdamına imkan sağlanmalıdır.

- Müfredat programları çağın gereklerine uygun olarak yeniden dizayn edilmeli ve ders kitapları titizlikle incelenmelidir. Eğitim programlarımız milli ve manevi değerlere vurgu yapmalı, Atatürk ilke ve inkılapları klavuzumuz olmalıdır.

- Mevzuat alanında doğru uygulamalar yapılmalı, Bakanlık ile çalışan karşı karşıya getirilmemelidir.

- Eğitim kurumlarını ticarethane gibi gören zihniyetin önüne geçilmeli ve eğitimde yaşanan özelleştirmeler sona erdirilmelidir.

- YÖK yasası yeniden düzenlenmelidir.

- Üniversitelerde kalite artırılmalı, eğitim düzeyi uluslararası arenada rekabet edebilir düzeye ulaştırılmalı, üniversitelerde yardımcı doçent ve altındaki akademik kadroya iş güvencesi sağlanmalıdır.

- Yüksek lisans ve doktora yapanların, ek ders ücretlerindeki farkları ellerinden alınmakta ve ek ders ücretleri üzerindeki diğer değişikliklerle, kazanılmış haklar gasp edilmektedir. Bu nedenle yapılan haksızlıklara son verilmeli ve kazanılmış haklar üzerinde oynama yapılmamalıdır.

- Eğitime-öğretime hazırlık ödeneği sadece öğretmenlere değil, hizmetlisinden, memuruna, teknisyenine kadar tüm eğitim çalışanlarına bir maaş tutarında ödenmelidir.

E-KAYIT UYGULAMASI BU YIL DA DELİNDİ

E-Kayıt uygulaması büyük umutlarla başladı ancak deyim yerindeyse fos çıktı. Velilerden bağış adı altında alınan paraların önüne geçmek için gerçekleştirilen uygulama ne yazık ki havada kaldı. Çünkü bu yıl da velilerden çocuklarını kayıt yaptırırken bağış adı altında paralar istendi. Üstelik bu paraların miktarı 50 YTL'den başlıyor bin YTL'ye kadar çıkıyor. Hatta bazı okullarda bin YTL'yi aşan kayıt parası talep edildiği de sendikamızı arayan veliler tarafından dile getiriliyor. Velilerden sadece kayıt paraları talep edilmiyor. Cam parası, top parası, fotokobi parası, tebeşir parası, karne parası, diploma parası, temizlik parası, kermes v.b. adlar altında yıl içinde öğrencilerden farklı paralar da toplanıyor. Ödeme zorluğu yaşayan dar gelirli vatandaş için ise bu paraları temin etmek bir işkence halini alıyor. Sayın Milli Eğitim Bakanının "kayıt parası alan okulları bana bildirin" şeklindeki demeçleri de artık inandırıcılığını kaybetmiştir. Ancak, okullar için kayıt parası ya da farklı adlar altında paralar almak bir zorunluluk haline gelmiştir. Çünkü Bakanlık, okullara yeteri kadar ödenek ayırmadığı için okullar, ihtiyaçlarını bu paralardan gidermek zorundadır.Öyle ki hizmetli ücretlerini bile okullar kendi imkanlarıyla karşılamaktadır. Tüm bunlar göstermektedir ki, Milli Eğitime ayrılan kaynak oldukça yetersizdir. Eğitimin bir ülkenin itici gücü olduğu düşünüldüğünde, eğitimde tasarruf yapılamayacağı net bir şekilde ortadadır. Eğitim alanında eksik bulduğumuz, yanlışlığına inandığımız uygulamaların bu eğitim-öğretim yılında giderilmesini umut ediyoruz. Diliyoruz ki, Milli Eğitim Bakanlığı, 2007-2008 Eğitim-Öğretim Yılında Türk Milli Eğitimini 21. yüzyıl Türkiye'sine yakışır bir konuma ulaştırır.

Saygılarımızla.

TALİP GEYLAN
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

YA KIRK KATIR YA KIRK SATIR!

Ülkemizde öylesine becerikli bir şebeke var ki, diledikleri gibi kamuoyunu yönlendirebiliyor, vatandaşlarımızın kanaatlerini istedikleri gibi şekillendirebiliyorlar. Siyasette, bürokraside ve medya camiasında fazlaca yerleşmiş olan bu "şebeke" kamuoyunun gündeminin ilk sırasını işgal etmesi gereken en hayati konuları dahil hasır altı edebilmekte; basit ve gerçekliği olmayan suni meseleleri ise ülkemizin en ciddi kurumlarının da dahil olduğu üst düzey tartışmaların mezesi yapabilmektedir. Böyle yapay bir düzlemde, kişi ve kuruluşlar Don Kişot misali yel değirmenlerine saldırırken, öte yandan ülkemiz can alıcı uzuvlarından öldürücü darbeler yemektedir. Daha kötüsü ise toplum olarak bu vahim durumun farkına bile varamamış olmamızdır.

İşte uzunca bir süredir gündemimizi işgal eden yeni Anayasa tartışmaları da bu bahsettiğimiz şekilde yürütülmektedir. Bir nevi devletin "Kullanma kılavuzu" olan, tüm sistemin ona göre oluşturulduğu Anayasa gibi çok çok önemli bir konuda çalışma yapacaksınız; ama diğer taraftan bütün tartışmaları tek bir konuya indirgeyeceksiniz. Nedir o konu? TÜRBAN.

Yıllardır, köhnemiş bir zihniyetin ülkemizin pırıl pırıl gençlerinin eğitim hakkını gasp ettiğine üzülerek şahit oluyoruz. Bu, kabul edilebilir bir durum değildir. Fakat öte yandan mevcut AKP iktidarının da beş yıllık sürede isteseydi bu konuyu defalarca çözebileceğini de biliyoruz. Çünkü, eğer sayın Erdoğan bu konuda samimimi olsaydı, Anayasamızda gerekli düzenlemeleri yapar ve bu sorunu kökten çözebilirdi. Toplumun her kesiminden de destek alırdı. Ama yapmadı. Şimdi ise başörtüsü konusunu bir paket içerisine sokarak güya çözüm arıyor. Ancak söz konusu paketin başka unsurları da bir takım sıkıntıları beraberinde getiriyor. Erdoğan, anayasa değişikliğini TBMM'den sonra halk oyuna sunacağını söylüyor. Burada yeni bir ali cengiz oyunu oynanıyor. Milli ve manevi değerlere yürekten bağlı ve ülkemizin üniter yapısından asla taviz vermeyen halkımız iki arada bir derede bırakılıyor. Recep Erdoğan bu anayasa teklifiyle insanlarımıza resmen YA KIRK KATIR YA DA KIRK SATIR demektedir. Zira şimdilik kamuoyuna yansıdığı kadarıyla halk oyuna sunulacak yeni anayasaya hem "evet" hem de "hayır" oyu insanlarımızın yüreğini soğutmayacaktır.

Yok böyle bir şey!

Kamuoyuna yansıdığı üzere, Anayasada o kadar önemli değişiklikler yapılmak istenmektedir ki; bunların gerçekleştiğini düşünmek bile istemiyorum.

Bunlardan sadece birisine değineceğim; ana dilde eğitimin önünün açılması!

Bu hususta verilecek taviz toplumumuzun geleceğinin dinamitlenmesi anlamını taşımaktadır. Anayasamızın 42. maddesinde ifade edilen, eğitim dilinin Türkçe olduğu vurgusunun kaldırılması, orta vadede ülkemizin üniter yapısının bile tartışılacağı bir duruma neden olacaktır.

Dil, bir ülkede milli birliği sağlayan unsurların başında gelir. Siz, devlet eliyle dilinizi laçkalaştırır; etnik dilleri, şiveleri, ağızları "resmi dil" statüsüne taşır ve eğitim dili olarak tanırsanız ülkenizin beraberliğini feda edersiniz. Kaldı ki, ülkemizde böyle bir ihtiyaç ve beklenti yoktur. Daha doğrusu bu yöndeki talepler, kendi iç toplumsal ihtiyaçlarımızın yansıması olarak ortaya çıkmamaktadır. Bunlar, ülkemiz ve bölgemiz üzerinde hesabı olan odakların öteden beri yürüttükleri politikanın bir parçasıdır. Artık okuma yazma düzeyinde tahsili olanlar bile bilmektedir ki, ülkemizdeki bir kısım vatandaşlarımızın da dahil edileceği bir siyasi organizasyon bölgemizde kurulmak istenmekte ve bunun için de uzunca bir süredir çalışılmaktadır. Hatta kanlı bir terör örgütü bu hedef doğrultusunda yıllardır beslenmekte ve desteklenmektedir.

Yıllardır, bu terör örgütünün, çok uluslu kuruluşların ve ülkemiz içerisinde değişik sıfatlarda yaşayan bilumum bölücülerin dillendirdiği talepler; adeta toplumun ihtiyaçlarıymışcasına gündeme getirilmekte ve hatta Anayasamıza sokulmak istenmektedir. Eğer bu gerçekleştirilirse devletimizin eliyle yeni bir zemin oluşturulacaktır. Bu yeni zeminde ise AB ve ABD fonlarından, Soros'lardan beslenen işbirlikçilerin devasa destekleriyle bölücüler at koşturacaklardır. Ülkemizin değişik şehirlerinde koloniler, kurtarılmış bölgeler oluşturulacak; yeni eğitim dilleri sayesinde yeni kültürler doğurulacak ve yeni uluslar icat edilecektir. Kamu kurumlarımızda bile birden farklı diller konuşulmaya başlanacaktır. Hatta bazı bölgelerimizde güzel Türkçemiz artık hiç konuşulmayacaktır bile. İşte o zaman "Paranoyalardan kurtulalım, bu ülkenin birliğini kimse bozamaz, özgürlükçü ve çağdaş bir anayasa hazırlıyoruz..." diye yüksek perdeden nutuklar atan iktidar çevrelerinin yüzleri nasıl bir hal alacaktır acaba?

Sonumuz hayır olsun...

ANAYASA TASLAĞINDA MEMURA GREV VE TOPLU SÖZLEŞME HAKKI YOK MU?

Hükümet tarafından hazırlanan Anayasa Taslağında memurlara, toplu sözleşme, grev ve siyaset yapma hakkı görünmüyor. Türkçe dışında diğer dillerle eğitim hakkından, Cumhurbaşkanının yetkilerinin kısıtlanması, Milli Güvenlik Kurulu, milletvekili genel seçimlerinde uygulanacak bir takım yeni uygulamalara kadar bir çok değişiklik teklifi, bazan da alternatifleriyle beraber Anayasa Taslağında yer bulmuş, ama 2 milyon 460 bin memurun yıllardır beklediği, grev ve toplu sözleşme hakkı taslakta görünmüyor.

Anayasanın bu şekilde değiştirilmesine Türk Eğitim Sen olarak her türlü tepkiyi veririz. Sayın Başbakan'ın 2004 yılında verdiği söze rağmen Anayasa'nın, memura grev, toplu sözleşme ve siyaset yapma hakkı olmaksızın değiştirilmesine asla sessiz kalmayız.

Bu konuda diğer sendika ve sivil toplum örgütleriyle beraber her türlü eylem ve etkinliği ortaya koyarız. Şu anda, salt bir tepki olarak değil, bir eksikliği ortaya koymak adına bunları yazıyoruz. Ancak, bu eksikliğin giderilmemesi durumunda kamu çalışanlarının bu büyük eksikliği sineye çekmeleri mümkün değildir. Bu şekilde bir yaklaşımla Yeni Anayasa konusunda arzu edilen toplumsal mutabakatı sağlayabilmek imkansız olacaktır.

ANAYASA TASLAĞI

Sendika kurma hakkı

Madde 47- (1) Çalışanlar ve işverenler, önceden izin almaksızın sendikalar ve üst kuruluşlar kurma, bunlara serbestçe üye olma ve üyelikten çekilme haklarına sahiptir. Aynı zamanda ve aynı iş veya hizmet kolunda birden fazla sendikaya üye olunamaz.

(2) Sendikaların ve üst kuruluşlarının kuruluş, yönetim ve işleyişleri demokratik esaslara aykırı olamaz.

(3) Sendika kurma hakkı, millî güvenlik, kamu düzeni, başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması ile suç işlenmesinin önlenmesi sebepleriyle sınırlanabilir.

Toplu iş sözleşmesi ve grev hakları

Madde 48- (1) İşçiler, işverenlerle olan ilişkilerinde, ekonomik ve sosyal durumlarını düzeltmek amacıyla toplu iş sözleşmesi ve grev haklarına sahiptir. Aynı işyerinde aynı dönem için birden fazla toplu iş sözleşmesi yapılamaz. İşçi niteliği taşımayan kamu hizmeti görevlilerinin toplu görüşme hakları kanunla düzenlenir.

(2) Grev hakkının kullanılması ve istisnaları ile işverenlerin hakları ve lokavt kanunla düzenlenir.

(3) Toplu iş sözleşmesi ve grev hakları, millî güvenliğin, kamu düzeninin, genel sağlığın, başkalarının hak ve hürriyetlerinin korunması veya suç işlenmesinin önlenmesi amaçlarıyla sınırlanabilir.

İSMAİL KONCUK
Genel Sekreter

KİM AK KİM KARA?

Son yapılan Toplu Görüşmeler sonrasında, internet sitelerinde yapılan yalan yanlış yorumlar, e-posta adreslerimize gelen yazılarda memur sendikacılığının ne anlama geldiğini ve şu an içinde bulunduğu şartları tekrar tekrar anlatma gereğini bir kere daha hissettim. Gönül ister ki; bütün kamu çalışanları ile bunları yüz yüze konuşalım, hatta tartışalım, ama bunun imkanı yok.

15 Ağustos 2007 tarihinde Toplu Görüşme masasına oturduk, geçmiş yıllara ait tecrübemizden dolayı, ilk gündem maddesinin "mali haklar" olması gerektiğini vurguladık ve birinci gündem maddesi mali haklar olarak kabul edildi. Mali haklarla ilgili taleplerimizi dosya halinde sunduk. Tabi ki, verilen cevap, bu taleplerle ilgili maliye bürokratlarının bir çalışma yaparak, hazineye kaç lira yük getirdiğini hesaplaması gerektiği şeklinde oldu. Bu şu anlama geliyordu, siz ilk sıraya da alsanız, mali haklarla ilgili hesaplamalar bir mecburiyet olmakta, dolayısıyla ilk gündem maddesi olması gereklidir dediğiniz ve ilk gündem maddesi olarak kabul edilen mali haklar, işin tabiatı gereği yine en sona kalmaktadır.

Bu toplu görüşmelerde, elimizdeki en güzel ve bağlayıcı gerekçe işçilere verilen zamdı. Bu zam oranına bağlı olarak talebi ortaya koyduk; "İşçilere verdiğiniz zammı bize de verin." Bu talebimize glen ilk cevap, iki alternatifliydi, birincisi 78 YTL, ikincisi 82 YTL zam getiriyordu. Uzun pazarlıklar sonucu, bilhassa, Mehmet Ali ŞAHİN'den sonra gelen, Murat BAŞESKİOĞLU'nun teklifi ile Hükümetin son zam oranı sendikalı olan memurlar bakımından, 115 YTL'ye çıkmıştır. Bu oran da sendikamız tarafından kabul edilmemiştir. Hal böyle iken, internet sitelerinde yorum yapan bazı kişiler sendikaların 2+2 zamma imza attığı, sendika aidatlarının %100 oranında yükseltildiği şeklinde bir karalama kampanyası ile büyük bir bilgi kirliliği yarattılar. Bunda tek amaç, yetkili sendikaların memur gözünde değer ve güç kaybetmesini sağlamak, bu ortamdan istifade ederek üye kapmaktır. Güneş balçıkla sıvanamaz sözünden hareketle, bu karalama kampanyaları tutmamıştır. Sendikalarımızın tüm yöneticilerinin yaptığı açıklamalar, iş yerlerinde yapılan yüz yüze ziyaretler, zam oranının 2+2 olmadığını, 2+2'nin zam paketinin küçük bir parçası olduğunu, sendika aidatlarının artmadığı, tam tersine sendika üyelerinin aldığı farkın arttığını anlatmaya yetti. Bu zammın adı sendika ödentisi değil toplu görüşme primidir. Bu prim bundan sonra yapılacak her toplu görüşmede artarak devam edecektir. Kamu çalışanları artık toplu görüşme priminin ne olduğunu öğrenmiştir, art niyetli çevrelerin, bu konuda bundan sonra bir tezvirat oluşturma çabaları boşa çıkacaktır.

Değerli kamu çalışanları, memur sendikalarının, henüz, yaşadığımız her ekonomik ve sosyal problemi çözme gücüne sahip olmadığını bilmek zorundayız. Memur sendikaları bakımından, elde edilen her başarı bizim için bir övünç vesilesi olmalı, her başarısızlık ise daha çok mücadele edilmesi gerektiğini hatırlatmalıdır. Bunu yapmak yerine, elde edilen hiç bir başarıyı görmeden, her başarısızlığı veya elde edilemeyen bir hakkı öne sürerek ortaya konulan acımasız eleştiriler memur sendikacılığını arzu edilen hedefe ulaştırmaz. Tam tersine, küçülen, etkisizleşen sendikalarla beraber kaybeden kamu çalışanları olacaktır.

Almadan vermek Allaha mahsustur. Memur sendikaları ilahi bir gücün değil, kamu çalışanlarının oluşturduğu yapılardır. Bu sebeple sendikaların gücü, kamu çalışanlarının verdiği destekle doğru orantılıdır. Verilen bu destek artarak sürdüğü müddetçe, zaman içerisinde memur sendikacılığı artarak güçlenecektir. Şöyle bir düşünelim, yukarda, toplu görüşmelerde;"İşçilere verdiğiniz zammı bize de verin." dedik. Bu talep mantık olarak doğrudur, madem ki memurlar da işçiler gibi aynı ülkede, aynı ekonomik sıkıntıları yaşıyor, o halde onlara verilen zam memura da verilmelidir. Madalyonun diğer yüzü ise şu şekildedir; Memurların sendikalaşma oranı % 50, işçilerin %100 dür. Memurun grev ve toplu sözleşme ve siyaset yapma hakkı yoktur, işçilerin ise vardır. Siz hükümet olsanız, bu şartalar altında memur sendikalarının; ;"İşçilere verdiğiniz zammı bize de verin." talebini nasıl karşılardınız? Biz, yüzde ellilik gücümüz, grevsiz ve toplu sözleşmesiz yapımıza, bazılarının sürekli masadan kaçma alışkanlığına rağmen, toplu görüşme masasında bu talebi yiğitçe ortaya koyduk, inşallah talep ettiğimiz orana yakın bir zam alarak perdeyi kapatacağız.

Kamu çalışanları yaşanan olaylarla ilgili bir karar vermeden önce, araştırma yapmayı, muhataplarını dinlemeyi, art niyetli kişi ve gruplara dikkat etmeyi bir alışkanlık haline getirmelidir. Her duyduğumuza balıklama dalma anlayışı; haklıyı yere vurma , haksızı kahraman yapma sonucunu getirmektedir.

Türk Eğitim Sen olarak, bugüne kadar, eğitim çalışanlarının aleyhine olacak hiç bir tutum ve davranış içerisinde olmadık ve olmayacağız. Ülkemizin ve aziz milletimizin aleyhine olacak bir tutum ve davranış içinde de olmadık ve olmayacağız. Dolayısıyla, dostlarımız bizi değerlendirirken, bu temel düsturumuzu düşünerek değerlendirmelidir. Bu alanda, bizim teşkilatlarımızı zayıflatmak, hatta yok etmek amacında olan, bizim varlığımızı kendi varlıklarının devamı için bir tehdit unsuru olarak gören kişi ve grupların varlığı da unutulmamalıdır.

BİZE İNANIN BİZE GÜVENİN.

YAŞAR YENİÇERİOĞLU
Genel Mali Sekreter

KULA KULLUK DÜZENİ

İslam öncesi Arap alemi için söylenilen gerek "Cahiliye Dönemi"ndeki uygulamalar ve gerekse Batı toplumlarındaki -bırakın insan haklarının kullanılmasını- insanın bile değerinin olmadığı uygulamalar; İslamiyet'in gelişi ile birlikte insana verilen değer açısından kalkmıştır. Cahiliye döneminin en kötü örneklerinden biri olan "kula kulluk dönemi" İslamiyet'in gelişi ile bitmiş, insan haklarının en başında gelen bireysel özgürlükler sağlanmıştır.

İslamiyet'te esas olan sadece "Allah'a kulluk"tur. Allah; haram ile helali, doğru ile yanlışı, yasakları Kur'an-ı Kerim'de açıklamış ve inanan insanların yaşantılarını buna göre düzenlemelerini istemiştir. Bu yaşantının Peygamberimiz (S.A.V) sonrası dönemde bozulmaya yüz tuttuğu görülmüştür. Zaten Peygamberimizin ölümü ile birlikte İslam dünyasında da ayrışmalar başlamıştır.

Ramazan boyunca fakirlere yardım çalışmalarını, yardım dağıtımlarını, iftar çadırlarını ve bu çadırlarda verilen yemek servislerini gazetelerde ve televizyonlarda izledikçe kendimden utanır oldum. Bu etkinlikleri, geçmişte bize öğretilen İslamî bilgilerle bağdaştıramıyorum. Fakirlere yardım anlayışından daha çok, tamamen gösterişe, şova dönüştürülmüş, bir kısım kişi ve kuruluşların reklamının yapılması veya bazılarının şöhret olması vb anlayışlara yönelmiştir.

Belediyelerin iftar çadırları yine öyle… Kosova'da polislerimizin yaptıkları yardımları televizyonda görünce aynı düşünceye kapıldım.

En başta, bu fakir insanların şeref ve haysiyetleri düşünülmüyor mu, onurlarının kırılacağı, incinecekleri hesap edilmiyor mu? Evet, belki çok mağdur oldukları için üç kuruşluk -ama dağıttıran açısından şaşaalı- yardım paketlerini almak veya iftar çadırlarında oruç açmak zorunda kalıyorlar. Televizyonlardan seyrettiğimiz kadarıyla iftar çadırlarına gelenler de farklılaştı. Gerçek ihtiyaç sahipleri değil de, pikniğe gider gibi, düğüne gider gibi süslenip püslenip ailecek gelenler arttı. Bunu da amacından çıkarttılar.

Atalarımız yardımları böyle mi dağıtmışlardı? Biraz tarihimizi inceleyin, biraz eski camilerimizdeki fakire yardım kovuklarını görün de ibret alın. Fakirler incinmesin ve deşifre olmasın diye, bu kovuklara zenginler tarafından konulan paralar, ihtiyaç sahipleri tarafından kimse görmeden alınıyordu. Bizim inanç geleneğimizde "Sağ elin verdiğini sol el görmeyecek" anlayışı hakimdir. Bugün acaba böyle mi?

İnsanlarımızı kendine muhtaç ve köle etmeye yönelik bu çalışmalar, yardım yapmaktan daha çok kula kulluk etmeyi öğretmektedir. Milletimizi, başkalarına avuç açmaya, dilenciliğe alıştırmaktır. Diyeceksiniz ki, bu da çok normal değil mi? Kendileri ülke yönetirken, IMF'ye, Dünya Bankasına avuç açmıyorlar mı? Maalesef…

Yukarıda da belirttim, İslamiyet, toplumun haklarına ve diğer bireylerin haklarına zarar vermemek ve tecavüz etmemek kaydıyla bireysel özgürlüklere öncelik vermiştir. Yine, makbul olan gelirin, insanların çalışarak elde ettikleri kazanç olduğudur.

Neden vatandaşa yardım adı altında yapılan bu harcamalarla ülkemizde fabrikalar yapılması, işyerleri açılması yoluna gidilmez acaba? İş imkanları sağlanmaz acaba? Açılacak bu işyerlerine fakir ailelerden işçi alınıp da işsizliğin önlenmesi için çaba gösterilmez acaba?

Nedeni belli. O zaman kendilerine kulluk yaptıramazlar da onun için…

Seçim öncesi idi. Ankara Belediyesi'nin bülteninde Ankara'da 280.000 (ikiyüzseksenbin) aileye yardım yaptıkları açıklanıyordu. Şimdi şöyle bir hesap yapalım. 280.000 aileden en az üç oy alsalar, eder size 840.000 oy. Ankara'nın seçmen sayısını düşünürseniz, zaten seçime önde başlıyorlar. 280.000 rakamı resmi açıklama, resmi olmayanını da dikkate alırsak, ne kadar aileye yardım yapıyorlar acaba, bilen var mı? Ve bu uygulama Ülkemizde hemen hemen tüm belediyelerde yapılmaktadır.

Paylaşımdan kasıt zenginler ve fakirler sınıfı oluşturmak değildir. Orta sınıfının oranını artırmak, dolayısıyla zenginler ve fakirler arasındaki uçurumu azaltmaktır. Bugün tam tersi, zenginler daha zengin oluyor.

Ülke ekonomisi büyüyormuş, ama büyümeden kim yararlanıyor, kim büyüyor? Bir ülkenin köylüsü, esnafı, memuru, işçisi şikayet ediyorsa, büyüyen kimlerdir acaba? Bunlar belli… Hepimiz biliyoruz bunları…

Cemaatlere, tarikatlara bağlı insanlar arasındaki bağlantıya bakınız. Orada da benzer uygulamalar, kula kulluk etme anlayışı. Sorgulama yok, körü körüne itaat. Başlarındaki kişileri, haşa ilah yerine koyma…

Allah akıl vermiş, ama bu aklı sadece kendi yolunda kullanmayı emrediyor. Bir başkalarının aklına göre hareket etmeyi, ancak meşveret, istişare gibi çalışmaların sonucu çıkan ortak görüşe itaat etmeyi istiyor.

Bu yardımların insanları "İslam"a ısındırmak için yapıldığı da söyleniyor. %99 müslüman dediğimiz bir ülkede, kimi, neye ısındıracaksınız? Zaten Müslüman olan bu insanları olsa olsa birilerine kulluk ettirmeye özendiriyorsunuz demektir.

Maalesef istedikleri sonucu aldılar. Tarihimizin hiçbir döneminde ve hiçbir güce –Allah'tan başka- boyun eğmeyen bu millet, millî ve dinî değerlerinin yok olduğunu umursamaz bir şekilde, ülkeyi güllük gülistanlık gösteren medyanın da etkisiyle bunların kurduğu düzene boyun eğmiş bir vaziyettedir.

Üzüldüğüm nokta, tüm bu olumsuzlukların "İslam" adına yapılıyor olması… Allah affetsin, bazen hangi İslam diyesim geliyor. Bir yerlerin bize biçtiği "Ilımlı İslam" mı, yoksa "Kur'an İslamı" mı? Bu millet bunları hak etmiyor.

Neden kula kulluk düzeni dediğimi şimdi anladınız mı?

GÜRCAN TEZCAN
Kocaeli E.M.L. İzmit/Kocaeli

MESLEKİ TEKNİK ÖĞRETİM YÖNETMELİĞİNE ÖNERİLER

Öncelikle "kolektif akıl"ın oluşabilmesi adına verdiğiniz bu fırsat için ve bu uygulama ile Türk Eğitim Sen üyesi olmanın gururunu bir kez daha yaşattığınız için tüm yöneticilerime teşekkür eder saygılarımı sunarım.

Yönetmeliklerde değişiklik yapılmasının ayrı bir uzmanlık alanı olması gerçeğinden hareketle aşağıda yer alan düşünce ve önerilerimin sadece işin felsefesini izah etmeyi amaçladığını, yazılarımın böylece değerlendirilmesini arz ederim.

1-) Mesleki ve teknik eğitimin en temel amacının insan yaşamını kolaylaştıracak teknik yöntem, araç-gereç üretecek, geliştirecek insanlar yetiştirmek olduğu açıktır. Bu çalışmalar sırasında en temel işin çevreyi insana göre şekillendirmek, dönüştürmek olduğunu görmekteyiz. İşte tam bu noktada "çevre" kavramının bu faaliyetler sırasında sadece "dikkat edilmesi lazım bir kavram" olmayıp aslında tüm bu çalışmaların temelini oluşturması gereği her geçen yıl daha iyi anlaşılmaktadır. Özellikle son yıllarda dünyada yaşanan çevre felaketleri ve karşılaşacak olduğumuzu hesap edebildiklerimiz göstermiştir ki kuracağımız yaşam biçimi mutlaka çevreye uygun olmalıdır. Tüm yaşamsal faaliyetlerimizi çevre gerçeği üzerine kurmalı, hiç olmazsa faaliyetlerimizin çevreye olan etkilerini iyi hesap edip yapacaklarımızın çevre tarafından en kolay telafi edilebilenleri seçmemiz gerektiği hem şu an yaşayanlar hem de geleceke kuşaklar için kaçınılmazdır.

Bu nedenle yaşadığı "çevre"nin, yaşadığı "ekosistem"in ve yaşamı için öneminin farkında olan bireyler yetiştirmeliyiz. Tüm eğitim programlarında olması gerektiği açık olmakla birlikte işi çevreyi değiştirmek olan teknik insanların eğitimindeki gerekliliği çok daha fazladır.

Yukarıda izah etmeye çalıştığım gerekçelerin mesleki öğretimdeki somut karşılığı haftalık ders programlarına konan "Çevre ve İnsan" dersleridir. Ancak bu uygulama yukarıda izah etmeye çalıştığım ihtiyacı karşılamaktan çok uzaktır. Öğrenci ve hatta öğretmen son sınıfta verilen bu dersi baştan önemsiz ve angarya olarak görmekte, bu hedef baştan kaybedilmekte. Çevre öğretimi değil çevre eğitimi hedeflenmeli, ilgili meslek alnındaki tüm faaliyetlerinde çevreyi hesaba katan bir anlayış kazandırılmalı.

Özet olarak; "çevre öğretimi" yerine "çevre eğitimi" hedeflenmeli, tüm eğitim süresine yayılmalı, baraj ders kapsamına alınarak pratik önem kazandırılmalı. (Bu dersler meslek öğretmenleri yerine ilgili branş öğretmenlerince verilmeli)

2-) "Mesleki öğretim"den çok "mesleki eğitim" hedeflenmeli (hatta yönetmeliğin adı bile bu şekilde değiştirilmeli), pasta yapmayı anlatabilen değil pasta yapabilen bireyler yetiştirmeliyiz. Bunu sağlayabilmek için değerlendirmeler mümkün olduğunca uygulamalı ölçme-değerlendirme teknikleriyle yapılmalı, buna göre karar verilmeli. Yeterliliği kazanamayan bireyleri elemek, ya da kazanamasa da diploma, sertifika vermek yerine "geri eğitim" mekanizmasını kurmalı ve çok etkin biçimde çalıştırmalıyız. (Yeterliliği kazanalar diploma alıp ayrılmalı, diğerleri eğitime devem etmeli, gerekirse eğitim alanları becerilerine göre yeniden seçilip düzenlenmeli. Yani eleme yerine herkesin bir şeyi iyi yapabileceğinden hareketle iyi yapabileceği alanı bulmaya çalışan bir eğitim sistemi yaratmalıyız)

Özet olarak; mesleki öğretim değil mesleki eğitim hedeflenmeli, ölçme-değerlendirme uygulamalı olmalı, sınıf tekrarı yerine geri besleme eğitimi mekanizması kurulmalı ve becerilerin gözden geçirilip, öğrencinin eğitilebileceği alan/dal üzerinde gerekli değişikliklerin yapılmasına fırsat verilmeli.

Bu arada ÖSS sınavlarının 3 yıla yayılması şeklinde özetlenebilecek üniversiteye giriş yöntemi kısa sürede uygulama-beceri merkezli mesleki teknik okullarını "test sınavına hazırlayan okul" tarzına dönüştürecek ve bu okullar gerçek amaçlarından sapacaklardır. İlk bakışta meslek liselerinin önündeki haksız üniversite engelini kaldırmak amacı taşıyormuş gibi görünse de bu okulları da gerçek amacından saptırarak "mesleğe/hayata hazırlayan okular" olmaktan çıkarıp, "test sınavına hazırlayan okullar"a dönüşmesine sebep olacaktır. Test sınavına hazırlık endişesi beceri uygulama etkinliklerini baltalayacak, yok edecektir. (Genel liselerde test sınavı hazırlığı nedeniyle, bireyin eğitiminde çok önemli yerleri olan tüm laboratuar, uygulama ve sosyal/sportif etkinlikler rafa kalkmıştır)

3-) Meslek okulları tüketen değil üreten okullar haline getirilmeli. Bunun için yapılabilecek lokomotif değişiklik "döner sermaye"yi düzenleyen mevzuattır. Kazanılan katma değerin çoğunun (buradaki oran ayrıca bir teknik hesapla hesaplanabilir) öncelikle üretimi sağlayanlarca paylaşılması, geri kalanın az bir kısmın teşkilata aktarılması esas olmalıdır. Böylece üretim ödüllendirilecek, bu üretim faaliyetleri eğitim faaliyetlerini "piyasa" gerçeklerine güncelleyecektir (mesleki eğitimin piyasa gerçeklerine uygun, güncel verilmesi kendiliğinden sağlanmış olacak). Bu düzenleme ilk bakışta M.E.B.'nın gelirlerini azaltacak gibi görünse de gerçekte hem yatırım ihtiyaçlarını azaltacak hem de bu tarz çalışmalar çığ gibi büyüyebileceğinden toplamda elde ettiği değer çok artacaktır.

Özetle; döner sermaye yönetmeliği değiştirilerek üretenlerin en fazla payı alması sağlanıp bu tür çalışmaların desteklenmesi sağlanmalı.

4-) Yönetmelikte yer alan "öğretmenler kurulu toplantıları ders saatleri dışında yapılır" ifadesi yerine "toplantılar eğitim öğretim faaliyetlerinin ayrılmaz bir parçasıdır" şeklinde değiştirilmelidir. Çünkü eğitim–öğretim faaliyetlerini planlayabilme, gelişmeleri ölçüp değerlendirmek, yeni kararlar alıp uygulayabilmek için ihtiyaca göre belirlenecek sıklıklarla rutin olarak yapılmalı, ek bir iş olmaktan çıkmalı. Esasen bu tür toplantı ve etkinlikleri eğitim öğretim faaliyetlerinin parçası olarak görmeyip öğretmenlerin asli işleri arasında sayılmaması, pratikte öğretmenlerin yaptığı işin sadece girdiği ders saatleri ile değerlendirilmesi zaten çok büyük bir haksızlıktır.

Öğretmen maaşlarından söz ederken öğretmenlerin yaptığı iş sadece girdiği ders saati olarak ifade edilmekte. Aldığımız maaş karşılığı girmemiz gereken ders sayısı türlü oyunlarla ve zorlamalarla artırılmaya çalışılmaktadır. Oysaki eğitim öğretim yılı boyunca yapılan veli görüşmeleri, toplantılar, programlar, sosyal ve kültürel faaliyetler, kulüp çalışmaları, tutulan nöbetler.. vb gibi eğitim öğretimin ayrılmaz parçası şeklindeki işlerin yapıladığı göz ardı edilmektedir. Bu alanlarda verdiğimiz emek yok sayılmaktadır. Anayasaya göre "angarya" çalışması yaptırılamayacağına göre öğretmenlerin yaptığı işler(=iş tanımı) tekrar değerlendirilerek bu haksızlık giderilmelidir.

ÖMÜR KUZGUN
Kayseri 2 Nolu Şube Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

KÜRESELLEŞEN DÜNYADA YERİMİZ

Milletlerin kendine göre dini inanışları, kültürel yapıları, atasözleri, deyimleri, gelenek ve görenekleri bakımından bir birinden farklı unsurları vardır. Bu farklı unsurlar milletlerin var oluşunu kanıtlayan en önemli göstergedir. Bu unsurlar her millet için, milletlerin medeniyet varlığını ortaya koyar. Biz insan olarak medeniyetlere saygılı ve her medeniyetin bir milleti özetlediğini bilmeliyiz. Hiçbir medeniyetin düşmanı ve yok edicisi olmamalıyız çünkü bizim gurur duyduğumuz, tarihimiz bunun en güzel örnekleri ile doludur. Fakat bizler başka medeniyetlere duyduğumuz saygıyı, kendi medeniyetimize şartsız bir şekilde duymalıyız. Çünkü biz ve neslimiz medeniyetimizle birlikte var olur, onunla yaşarız ve onunla ölürüz. Biz Türk Milleti olarak ekmeksiz, susuz yaşar fakat topraksız, bayraksız, ezansız ve devletsiz yaşayamayız.

En eski tarihten günümüze kadar medeniyetler hiçbir zaman ittifak edememiş güçlü olan bir medeniyet diğer medeniyetleri egemenliği altına almaya çalışmıştır. (Türkler Hariç) Egemenlik altına almaya çalışan güçlü devletler genellikle diğer milletlerin dinini, dilini ve kültürünü değiştirmeye çalışmış ve başarılı olmuşlardır. Güçlü olan devletler parayı ve güzel yaşamı kullanarak diğer milletlerin saf insanlarını kandırarak önce medeniyetini yok etmiş, tarihiyle bağını koparmış yani dilini değiştirmiş daha sonra sizde bizdensiniz diyerek kandırılmış toplulukları kendilerine benzetmişlerdir. Afrika kıtası buna verilecek en güzel örneği oluşturmaktadır.

Yakın zamanda bazı unsurlar ülkemiz üzerinde de aynı tezgâhı kurmuş küreselleşme yalanı ile bizimde saf insanımızı kandırmaya başlamışlardır. Bu kandırma sonucunda halkımız dil, din ve tarihine önem vermeyen bir topluluk haline getirilmiştir. Bu dönüşüm sonucunda yabancı gibi yaşar ve yabancı gibi düşünür hale geldik. İnandığımız birçok şeyden el çeker olduk. Komşu ile bağı kopardık, akrabalarla aramıza sınır koyduk. Daha düne kadar yabancıya verecek bir taş parçamız yokken, şimdi ise yabancılara ev verir olduk. Çocuklara kendi dilini öğretmeden, birkaç yabancı dil öğretir olduk. Ülkemizin coğrafi yapısını değiştiren haritaları sessizce izler olduk. Çıt çıkartmadık olup bitene, sessiz kaldık okyanuslar ötesinden gelen domuz sesine ve yaşıyoruz bir lokma bir hırka düsturuyla her halde üstümüze ölü toprağı atıldı.

Ne zaman haykıracağız zalimin zulmüne, başucumuzda Müslüman kanı akarken, çocuk yaştaki kızlara tecavüz edilirken, rahat uyuyor muyuz? Acaba! Orta doğudan Yirmi iki devletçik oluşturacağını beyan edenlere ne diyoruz? Yoksa Küreselleşme oyununda biz başrollerimi oynayacağız. Bunca bilinmezin içinde yüzerken Küreselleşme çığırtkanlığı yapanlar yukarıdaki sorulara cevap bulamamaktalar. Gün gelecek zor duruma düşen bizlerde olacağız çünkü geleceğe millet olarak hiçbir yatırım yapmıyor ve neslimize doğruyu anlatmıyoruz. Günün birinde kendini ve kendinden olanları unutan bir nesille karşı karşıya kalacağımız gün yüzü gibi ortadadır. Yıllardır ülkemiz üzerine çöreklenen batı hayranı kulüpler, kafalarını kiraya vermiş aydınlarımız, misyonerlik faaliyetleri, bilgisiz siyasetçiler ve medya sayesinde yukarıdaki neticelerin daha beteriyle karşılaşacağımızı söyleyebilirim. Gelecekte ve şimdi yaşayacağımız bu sıkıntılardan kurtulmak için, her şeyi kendinde olan, kendi içinde kendini bulan yeni bir düzene geçmeliyiz.

Bu düzen Mustafa Kemal ATATÜRK'ün çizdiği yol ile her şeyi kendimizden olan doktrinleri özümleyip yeni bir sayfa açmakla olmalıdır. Bu açacağımız yepyeni sayfada küreselleşen dünyada ayrı bir kutupta kendimizden olanlara mıknatıslık görevi yaparak kendimize çekeceğiz. Çünkü küreselleşen dünya şunları arzulamaktadır. Her kes aynı dili konuşsun, o dil İngilizce olsun diyor. Her kes aynı dine inansın, o din Hıristiyanlık olsun diyor. Kısacası küreselleşme, herkes Amerika'ya hizmetkâr olsun diyor. Bu küreselleşme oyunu ülkemiz üzerinde Vatikan kaynaklı Medeniyetler ittifakı ile başladı. Bu durum Ülkemizde bir anda hiç cemaati olmayan yerlerde dahi kiliselerin açılması ile devam etti.

Buradan soruyorum; Ey Türk Milleti hiç cemaati olmayan bu kiliseler, bölgelerinde sinek mi? Avlayacaklar. Yoksa benim evladım olan, o genç beyinleri mi? Yıkayacaklar. Bunun yorumunu size bırakıyorum.

Millet olarak biz her alanda artık kendimizden olanla idare edeceğiz. Yasamızı kendimiz hazırlayacağız, kitabımızı kendimiz yazacağız, çividen otomobile kadar kendimiz üreteceğiz, en kısa zamanda yabancıya olan borcumuzu ödeyeceğiz ve borç boyunduruğundan kurtulup bağımsız kalacağız. Yoksa hep başka milletlere şimdi olduğu gibi bağlı yaşar bağımsız olduğumuzu sadece sözle ifade ederiz. Bilgili yani mürekkep yalamış vatansever aydınlarımız bir araya gelerek iyice düşünmeli gelecek nesilleri emperyalizmin tuzağına düşmeden kurtarma yollarını aramalıdırlar. Bu birliktelikte olan kişiler siyasi düşüncelerini bir kenara bırakıp küreselleşen dünyada gelecek nesilleri kurtarma programları geliştirip en kısa zamanda uygulamaya koymalıdırlar.

Nesil yetiştirmede en büyük görev aileye düşmektedir. Aileler çocukları yetiştirirken çocukları ile ilgilenmeli çocuklarının arkadaş çevresini, gezdiği ortamı ve dahi televizyonda izlediği programlara kadar takip etmelidir. Çünkü çocuklar ne görürse onları işlemektedir. Türk aile yapısını bozmadan çocuklarını Türk Kültür ve İslam ahlakı üzerine yetiştirmeleri ailelerin görevidir. Yoksa bu tarz yetişmeyen çocuklar ilk zararı aileye vererek toplum düşmanı olmaktadır. Emperyalist ülkelerin oynadığı bu oyundan, Türk Kültür ve İslam ahlakı üzerine yetişen çocuklar fazlaca etkilenmez iken bu tarz yetişmeyen çocuklar çabucak etkilenmekte ve tarihine yüz çeviren birey haline gelmektedir.

Nesil yetiştirmede ikinci görevli kurum ise okuldur. Okullarımız öğrenciyi topluma kazandıran, iyi birey olmasını sağlayan ve bir meslek sahibi yapan kurullardır. Bunun birlikte öğrencilere millet, vatan ve bayrak sevgisi veren bir ana kucağıdır. Maalesef şu anda okullarımız küreselleşme tezgâhına düşürülmüş, ders ve konuları itibari ile küreselleşmeye dönük eğitimin verildiği kuruluşlar haline itilmiştir. Bu kurumları tez elden bu tezgâhtan kurtarmalı ve kendimize yani Türk Medeniyetine hizmet eden kuruluş haline getirmeliyiz. Öğrencilerimizi yetiştirirken şu ilkenin dışına çıkmamalarını tavsiye etmeliyiz."Küreselleşen şu dünya içinde kendi medeniyetimize sahip çıkacağız ve hiçbir zaman ve mekânda medeniyetimizi küçümsemeyeceğiz ve başkalarının küçümsemesine rıza göstermeyeceğiz". Bu doğrultuda öğrencileri yetiştirmeliyiz ki kendi medeniyetimizle güçlü ve küreselleşmeye karşı birlik olmalıyız.

YUNUS KIZIL
Niğde

ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ ÜZERİNE

Eğitim meselesine "Hiçbir şey olamıyorsan öğretmen ol" penceresinden bakan bir toplumda hiçbir gelişmenin eğitim açtığını açığı kapatamayacağı görüşündeyim. Son yıllarda bazı öğretmenlik programlarına girmenin farklı fakülte programlarının puanlarının çok üstünde olduğunu ÖSYS'ye giren herkes bilir. Hukuk tercih etme şansı varken Tarih Öğretmenliği yazan veya Tıp tercihi varken Matematik Öğretmenliği yazan öğrencilerimizin puanı en üst seviyede. Ataması olan branşlarda puanlar almış başını gidiyor. Demek ki öğretmen olmak için zaten ÖSS sınavında iyi bir puan almak gerekiyor. Benim bahsetmek istediğim tabi ki çarpık ÖSS ve istihdam sisteminin puan tabloları değil. Bu mesleğe nereden baktığımız.

NEREDEN BAKMALIYIZ

Cumhuriyet'in ilanı ile yeni bir yolda ilerleyen Türk Milleti eğitimden sağlığa, hukuktan ekonomiye tüm alanlarda değişime uğradı. Ülkemizin yetişmiş insan gücü vatanın geleceği uğruna cephede şahadete koştu. Yani Avrupa'nın askeri savaşırken bizim lise talebelerimize kadar eli silah tutan, tutmayan herkes savaştı ve dünya tarihine kahramanlık destanı olarak yazıldı. Biz cumhuriyete sıfırdan başladık. Savaştan çıkmış yorgun bir milletin eksiklerini tamamlaması ve eğitimli insan yetiştirmesi hemen olacak bir şey değildi, olamazdı. Ama ben meseleye okuma bilenlerin bilmeyenlere öğrettiği bir devirdeki alışkanlıkların tezahürü penceresinden bakmak istemiyorum. Son yıllarda yaşanan gelişmelere rağmen milli eğitim meselemizin odağında öğretmen yoktur. Meseleyi öğretmen penceresinden değerlendirmek istiyorum.

Toplumda saygınlığın anahtarı işinizin ehemmiyetiyle eşdeğerdir. Öğretmen bir ülkenin geleceğini şekillendirdiğine göre herhalde bundan daha önemli bir şey yoktur. Peki, saygınlığı artırmanın yolu en üst düzey maaşı vermek ve sosyal imkânlarla donatmak mıdır? Hayır. Bir mesleği diğer mesleklerden ayırmanın yolu profesyonel bir bakış açısıyla mesleğin ölçülerini belirleyip, o işi sadece uzmanlarının yapacağını belirtmektir. Eğitim sisteminin uzmanları öğretmenlerdir. Dolayısı ile eğitim meselesini alfabeyi ezberletme davası olarak gören, insan gelişiminden toplum sosyolojisine kadar psikolojik ve teorik kazanımlara ulaşmamış insanların öğrencileri sınıfta idare etmek penceresinden yaptıkları bakış açısı değerlendirmeye değmez kanısındayım. Matematik bilen herkesin matematik anlatması ayrı bir değerlendirme, matematik öğretmek ayrı bir değerlendirmedir. Dünyanın en önemli meslegini yapan biz öğretmenler her davranışımızla profesyonel bir duruş, alanında uzman bir temsil kabiliyetine sahip olmalıyız. İlkesiz tartışma programlarına çıkan ve T.V. de geçirdiği her bir saniyeyi kazanç sayan kimi aydınlarımız, kendilerinin yanında mesleklerini de komik duruma düşürmektedir. Gerçek manada Profesör olmak için onlarca yılını vermiş bir insanın, bir meslektaşını kendi tercihleri sayesinde, konuşma yeteneği olmadığı halde görsel özelliklerinden dolayı program yapan bir mankenin yanında komik duruma düşüyor görmek sevindirmez herhalde. Bahsetmek istediğim kontrolsüz medya ile düşünemeyen okuyamayan ama izleyen bir toplum haline getirdiğimiz milletimizin gözünde eğitimin düştüğü durumdur. Saygınlık boyutuna bu açıdan değinmemin amacı biz öğretmenlerin ancak bu duruma dur diyecek olmamızdır. Toplumdaki herkes gibi öğretmende bu toplumdan çıkmaktadır. Ve unutulmaması gereken yozlaştırılan ve değersizleştirilen bir toplumun sağlam meyveler vermeyeceğidir. İşte ben değişen kültür yapımızla birlikte değersizleştirilen bir meslek olgusu ila karşı karşıya olduğumuzu belirtmek istiyorum. Bilimde ve sanatta gelişmiş gözüyle baktığımız ülkelerde bu işin asıl mimarları eğitimcilere toplumda saygı vardır. Biz öğretmenlerin bugün asıl meselesinin teorik bilimlerin yanında düşünen araştıran ve bilime değer veren bir toplum oluşturmasıdır. Böyle bir toplumda korkulardan arındırılmış fikirler yeşerecek ve tele vole kültürü insanımızdan itibar görmediği için kaybolacaktır. Seviyesiz programları kaldırmanın ölçüsü yayınlarını durdurmak değil o programları izlemeyen bir toplum oluşturmaktır. İşte böyle bir toplumda eğitimle uğraşanlar saygınlığa ve mesleki bir kariyere sahip olacaktır. İstanbul'u fetheden Fatih unutulmasın hocası ile surları dövmüştür. Türk Tarihinin her safhasında eğitim veren insana duyulan saygı sağlam bir toplum olmalarının meyvesidir.

Eğitim sistemimizin işçileri biz öğretmenlerin önündeki en büyük iş bir toplum inşaa etme işidir. Sağlıklı bir toplumda eğitim değer kazanacak ve en ciddi meselenin eğitim meselsi olduğu belirecektir. Ben bu yazımda eğitim sistemimize toplum penceresinden bakmaya çalışarak önce toplumun vizyonunu belirmemiz gerektiğinden bahsetmeye çalıştım. Yoksa iş puan üstünlüklerine kalsa revaçta olan her meslek berlirli bir süre yükselir o kadar. Yeni eğitim öğretim yılımız ülkemize hayırlı olsun. Saygılarımı sunarım efendim.

BU SKANDALIN SORUMLUSU KİM?

Danıştay tarafından, yürütmesi durdurulan yönetici atama yönetmeliği doğrultusunda yapılan yönetici atamalarının da iptal edilmesi ve durumun kararda belirtildiği gibi idarenin, yargı kararı üzerine yönetmelik yayınlanmadan önceki durumu oluşturmakla, bir başka ifadeyle yönetmelik hiç yayınlanmamış gibi bir ortamın meydana getirilmesini sağlamakla sorumlu tutulması, aşağıdaki soruların Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK tarafından cevaplanmasını zorunlu kılmaktadır.

1-Yürütmesi durdurulan yönetmelik gereği atanan kaç bin yönetici görevlerini bırakarak eski görevine dönecektir?

2-Geriye dönüş sonucu oluşacak zincirleme yer değişiklikleri okulların norm kadro sayısında değişiklik meydana getirecek midir? Norm kadro sayısında değişiklik meydana gelmesi halinde, bundan kaç bin öğretmen etkilenecektir?

3-Mahkeme kararı doğrultusunda eski görevlerine dönmek zorunda kalacak ve sosyal statülerinde yeni bir durum oluşacak olan binlerce öğretmenin yaşayacağı olumsuz ruh halinin sorumlusu kimdir?

4-"Bu yönetmelik yargıdan döner, bu yönetmelik hukuk normlarını, insan haklarını ve kazanılmış hakları ayaklar altına almaktadır." uyarılarına rağmen, gece operasyonlarıyla binlerce kişiyi atayan, dolayısıyla milli eğitimin yeni bir skandal yaşamasına vesile olan kimlerdir? Bu vebali kim ödeyecektir?

5-Söz konusu yönetmeliğin hazırlanmasına vesile olan, Milli Eğitim Bakanı'nı bu hukuksuz yönetmelik konusunda uyarmayan bürokratlar kim veya kimlerdir, bu bürokratlar görevlerine devam edecek midir?

Bu sorular çoğaltılabilir… Sayın Bakan, bu skandalın baş sorumlusu olarak, bu soruları cevaplamalı ve gereğini yapmalıdır. Türk Eğitim Sen olarak, milli eğitimimizde oluşan bu yeni karmaşa ortamının en az zararla atlatılmasını diliyor ve bu konuda alınacak tedbirleri yakından takip ediyoruz.

YETKİLİ SENDİKALARA LİNÇ GİRİŞİMİ...!

Toplu Görüşmelerin başlaması ile birlikte Toplu Görüşmelere katılan sendikalara yönelik planlı bir linç girişimi başlatıldı.

Neler yapıldı;

1-Yetkili Sendikalar 2+2 zam istemişler veya bu zamma razı olmuşlar gibi bir izlenim yaratıldı.

2-Toplu Görüşme masasına oturmak, büyük bir suç veya memuru satmakmış gibi bir hava oluşturuldu. Toplu Görüşmelere katılmamak gibi çok basit ve kolay bir iş, çok önemli bir eylemmiş gibi takdim edildi.

3-Esasen, Hükümetle anlaşamayan yetkili sendikaların, Hükümetle bir anlaşma yaptığı ve memuru ucuza sattığı şeklinde değerlendirmelere basın açıklamalarında sıkça yer verilerek kamu çalışanlarının kafası karıştırıldı.

4-Bütün bu olanların, düşük zammın, çıkmayan toplu sözleşme ve grev hakkının suçlusu yetkili sendikalardır yalanlarıyla, SENDİKALARDAN İSTİFA EDİLEREK DERS VERİLMESİ GEREKTİĞİ organize bir şekilde işlendi. Bilhassa "memurlar.net" gibi memurların sık ziyaret ettiği sitelerde, ayarlanmış yorumcuların yaptıkları yorumlarda İSTİFA EDELİM yaygaraları koparılarak.Yetkili sendikalara karşı bir güvensizlik duygusu oluşturulmaya çalışıldı.(memurlar net adlı sitenin bu konuda bir sorumluluğu bulunmamaktadır.)

5-Yetkisiz sendikalar veya küçük bazı sendika sitelerinde yetkili sendikaların memuru temsil edemediği doğrultusunda aslı astarı olmayan haberler yayınlandı.

6-Oluşturulan bilgi kirliliği sonrasında, bir çok kamu çalışanı, Toplu Görüşmelerde Yetkili Sendikaların memurlar için hangi ekonomik ve sosyal talepler ortaya koyduğunu, bu taleplere Hükümetin hangi oranda olumlu hangi oranda olumsuz cevaplar verdiğini bilemez veya anlayamaz duruma getirildi.

Bilhassa, Türkiye Kamu Sen ve bağlı sendikalara karşı planlı olarak yürütülen, bu linç girişiminde bulunanlar kimlerdir ve neleri hedeflemektedirler?

1-Türkiye Kamu Sen 11 hizmet kolunun 8 inde yetkili sendikadır. Dolayısıyla, Türkiye Kamu Sen'e bağlı sendikaların adı etrafında bir güven bunalımı yaratmak.

2-Yaratılan güven bunalımı sonrasında, üyelerin istifa etmesini sağlayarak Türkiye Kamu Sen'e bağlı sendikaların yetkili sendika özelliğini ellerinden almak.

3-Bu anti propaganda sonrasında istifa etmesi muhtemel bazı kamu çalışanlarını kendi sendikalarına çekmek.

Teşkilat yöneticilerimiz, sendikalarımıza karşı oluşturulan ve tamamen yalana, iftiraya dayalı bu kara propagandaya karşı üyelerimizi ve diğer kamu çalışanlarını bilgilendirmeli ve basın açıklamalarıyla sendikamızın toplu görüşme taleplerinin neler olduğu kamuoyuna açıklamalıdır.

Türkiye Kamu Sen'e bağlı sendikaların Hükümetten 2008 yılında asgari talebi, toplu sözleşmelerde işçilere verilen 140YTL'dir. Bu oranın aynısı memurlara da verilmelidir, önümüzde bir örnek olarak duran kamu işçilerinin toplu sözleşmesi dururken, memurlara daha az bir zamma razı olmak mümkün değildir.

2+2=4 yüzdelik zam açıklaması kamu çalışanlarının kafasını karıştırmıştır. Bu oran toplam zam oranı değildir. Yüzdelik zam oranı küçük tutularak, alt gelir grubu memurların zam oranının yüksek olması arzulanmıştır. Bunun yerine taban aylık, denge tazminatı gibi kalemlere zam istenerek düşük zam alan memurların daha yüksek zam alması düşünülmüştür. Taban aylığa yapılacak zammın emekliliğe de yansıyacağı düşünülerek özellikle bu konuda ısrarcı olunmuştur.

Planlı olarak bir takım karanlık merkezlerden yürütülen bu linç girişimine ve karalama kampanyasına karşı bütün kamu çalışanları uyanık olmalıdır. Sendikamızın göreceği zarar ortaya koyduğumuz etkili mücadeleye zarar verecek, kamu çalışanlarının aleyhine bir ortam oluşturacaktır. Bu ortamda kamu çalışanları bir başına kalacak, hukuki güvenceleri olmayacak, hükümet bürokratlarına karşı savunmasız kalacaklardır.

Bulanık suda avlanmak amacında olan bazı tabela sendikalarının, kongrelerinde İstiklal Marşı okumayan, Atatürk Posteri asmayan bölücü örgüt hamilerinin, Hükümetin yağcı ve yalakası olmaktan başka hiç bir özelliği olmayan sarı sendikaların oluşturmaya çalıştığı bu kirliliğe Türk Eğitim Sen olarak asla müsaade etmeyeceğiz.

BİR ÖĞRENCİNİN ÜNİVERSİTEYE İLK ADIMI ATMASININ VELİYE MALİYETİ

BARINMA	DEVLET YURDU		
	Yurt Ücreti (3 Aylık)	198,00	373,00
	Depozito	175,00	
	ÖZEL YURT		610,00
	Yurt Ücreti (Aylık)	550,00	
	Depozito	60,00	
	KİRALIK DAİRE		1.450,00
	Kira (Aylık)	600,00	
	Depozito	600,00	
	Elkt., Su, Tel., D.Gaz	250,00	
GİYİM			500,00
DİĞER (SOSYAL FAALİYET, ULAŞIM, YİYECEK)			550,00
DERS ARAÇLARI / KİTAP	SAĞLIK BİLİMLERİ		
	Ders Araç Gereçleri	172,00	562,00
	Kitap	390,00	
	EĞİTİM BİLİMLERİ		
	Ders Araç Gereçleri	172,00	447,00
	Kitap	275,00	
	FEN BİLİMLERİ		
	Ders Araç Gereçleri	289,00	606,00
	Kitap	317,00	
KAYIT ÜCRETLERİ (HARÇLAR)	1. ÖĞRETİM		
	1-Tıp Fakültesi	508,00	
	2-Diş Hekimliği Fak.	424,00	
	3-Eczacılık Fak.	424,00	
	4-Teknik Eğt.Fak.	230,00	
	5-Mim.Müh.Fak.	332,00	
	6-Orman Fak.	332,00	
	7-Fen-Edb Fak.	244,00	
	8-Hukuk Fak.	269,00	
	9-İk.İdr.Bil.Fak.	269,00	
	10-İlahiyat Fak.	244,00	
	11-Eğitim Fak.	244,00	
	12-Mesleki Eğt.Fak.	244,00	
	13-Sağlık Eğt.Fak.	244,00	
	14-İletişim Fak.	244,00	
	15-Mes.Yük.Okulları	163,00	
	2. ÖĞRETİM		
	1-Müh.Mim.Fak.	1,312.00	
	2-Fen-Edb.Fak. (Fen Prg.)	1,099.00	
	3-Fen-Edb.Fak.(Edb. Sos)	830,55	
	4-Eğitim Fak.	880,95	
	5-İktisat Fak.	991,20	
	6-Teknik Eğt. Fak.	984,90	
	7-Yabancı Diller	5,125.05	
	8-Beden Eğt. Spr. Yük.Ok.	990,15	
	9-Meslek Yüksek Okulları	660,45	
EN DÜŞÜK MALİYET			2.114,00
ORTALAMA MALİYET			2.730,00
BİR ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNİN AYLIK MALİYETİ			
BARINMA	DEVLET YURDU		66,00
	Yurt ücreti	66,00	
	ÖZEL YURT		550,00
	Yurt ücreti	550,00	
	KİRALIK DAİRE		850,00
	Kira (Aylık)	600,00	
	Elkt., Su, Tel., D.Gaz	250,00	
KURS ÜCRETİ	YABANCI DİL (Aylık)		190,00
	BİLGİLGİSAYAR		
	İşletmenlik (2.5 Ay)	432,00	
	Programcılık (3 Ay)	770,00	
KİTAP, DERGİ		70,00	
DİĞER (SOSYAL FAALİYET, ULAŞIM, YİYECEK)			550,00
EN DÜŞÜK MALİYET			686,00
EN YÜKSEK MALİYET			1.726,67

ÜNİVERSİTE ÇALIŞANLARININ ÜCRETLERİ İYİLEŞTİRİLMELİDİR !

ABD'DE BİR PROFESÖRÜN MAAŞI, TÜRKİYE'DEKİNİN 5 KATI !

ABD'de üniversite çalışanlarının ücretleri Türkiye'dekinden çok farklıdır. ABD'de profesörlerin maaşı yıllık 66 bin 706 dolar ila 121 bin 301 dolar arasında değişirken; Türkiye'de en üst derecedeki bir profesörün aldığı maaşı, yıllık 23 bin 100 dolardır. ABD'de bir doçent yıllık 55 bin 518 dolar ila 91 bin 509 dolar arasında kazanırken, Türkiye'de bir doçent yılda 18 bin 180 dolar kazanmaktadır. Yine ABD'de bir yardımcı doçent, yılda 47 bin 299 dolar ila 78 bin 294 dolar maaş alırken, Türkiye'de 3. derecede bir yardımcı doçent ancak 13 bin 704 dolar maaş almaktadır. ABD'de bir araştırma görevlisi ise yılda 37 bin 573 ila 61 bin 95 dolar arasında ücret alırken, Türkiye'de 4. derecede bir araştırma görevlisi 10 bin 872 dolar ücret almaktadır.

ABD'de akademik kadro dışında üniversite çalışanları da tatmin edici ücretler almaktadır. Buna göre ABD'de memurun maaşı, yılda 24 bin dolar ila 42 bin dolar arasında değişirken; Türkiye'de 5. derecede bir memur yılda 7 bin 392 dolar, 4. derecede bir teknisyen 8 bin 472 dolar, bir hizmetli de 7 bin 176 dolar kazanmaktadır.

ÖĞRENCİNİN ÜNİVERSİTEYE İLK ADIMININ MALİYETİ, 2 BİN 114 YTL İLE 4 BİN 418 YTL ARASINDA DEĞİŞİYOR...

Türk Eğitim-Sen üniversite öğrencilerinin ve üniversite çalışanlarının ekonomik durumunu ortaya koyan bir araştırma yaptı.

Buna göre, şehir dışında ikamet eden bir öğrencinin üniversiteye ilk adımı atmasının maliyeti harç ücreti, yurt, yol, yemek, sosyal faaliyet, ders araç-gereçleri, fotokobi ve kitap masrafı dahil en az 2 bin 114 YTL, ortalama 2 bin 730 YTL'dir. Şayet öğrenci tek başına eve çıkacaksa o taktirde rakam 3 bin 570 YTL'ye kadar çıkacaktır. Fen-Edebiyat Fakültesini kazanan bir öğrenci evi iki arkadaşıyla paylaşacaksa; harç, kitap, ders araç-gereç, fotokobi, giyim, ulaşım, sosyal faaliyet ile birlikte masrafı 2 bin 383 YTL 34 YKR olacaktır.

Öğrenci ikinci öğretimde okuyorsa, o zaman üniversiteye ilk adımın maliyeti daha da yükselecektir. Örneğin; Mühendislik-Mimarlık Fakültesinde okuyan ikinci öğretim öğrencisinin üniversiteye ilk adım atmasının maliyeti en az 3 bin 341 YTL, en fazla 4 bin 418 YTL'dir.

Öte yandan ailesinin ikamet ettiği şehrin dışında öğrenimini sürdüren ve devlet yurdunda kalan bir üniversite öğrencisinin aylık temel harcaması 686 YTL'dir. Öğrenci ev kiralayıp, kendisini geliştirmek için yabancı dil kursuna gidecekse, aylık masrafı 1.660 YTL'ye, bilgisayar kursuna gidecekse 1.726,67 YTL'ye kadar çıkacaktır.

Araştırmanın sonuçlarını değerlendiren Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı Şuayip ÖZCAN şöyle dedi: "Araştırmadan da görüldüğü üzere üniversiteye adım atmanın maliyeti hayli yüksektir. Zira üniversiteli olmanın mutluluğunu yaşayan öğrencileri yüksek harçlar, barınma sorunu, ders kitapları gibi çeşitli masraflar beklemektedir. Özellikle şehir dışında üniversiteyi kazanan öğrenci ve veliler ağır yük altına girmektedir.

Bunun yanında üniversite çalışanlarının durumu da içler acısıdır. Dünyadaki meslektaşlarından oldukça az kazanan akademisyenler ve idari personel, emeklerinin karşılığını alamamaktadır. Şayet bu şekilde devam ederse, üniversiteler akademisyen ve idari personel bulmakta güçlük çekecektir. Bu nedenle üniversite çalışanlarımızın mali ve özlük hakları bir an önce düzeltilmeli ve bu ayıba bir son verilmelidir."

MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI HÜSEYİN ÇELİK İMZASIYLA YÖNETİCİ ATAMALARIYLA İLGİLİ BİR GENELGE YAYINLADI.

Açılan dava sonucunda, yürürlüğü durdurulan yönetmelik doğrultusunda yapılan bütün idareci atmalarının da iptal edilmesi ile ilgili Danıştay kararından sonra, Milli Eğitim Bakanlığı Hüseyin ÇELİK imzasıyla bir genelge yayınladı.

2007/75 nolu Genelgeye göre, yöneticilerin görevden alınması sebebiyle eğitim öğretimin olumsuz etkilenmemesi için valiliklerin gerekli tedbirleri alması isteniyor.

Yazı dikkatlice incelendiğinde, valilikler tarafından yapılacak iş ve işlemlerin neler olduğu net değil. Mahkeme kararı tüm yönetici atamalarını iptal ederken, Bakanlığın hazırladığı genelgede tam olarak ne yapılacağının anlaşılmaz olması, ikinci büyük sıkıntıyı ortaya çıkaracaktır. Bu sıkıntı; her il valiliğinin bu genelgeyi farklı uygulayacağı ve yeni hukuki problemler yaşanacağıdır.

Bu sebeplerle, Danıştay kararını farklı şekilde uygulayacak bir çok il milli eğitim müdürünün çok ciddi hukuki problemlerle karşı karşıya kalacağı çok açıktır. Bakanlığın genelgesinde yazdığı üzere, mahkeme kararının uygulanmasını ağrısız, sancısız atlatmak mümkün değildir. Binlerce yöneticinin görevlerinin iptal edilmesi, geriye dönük zincirleme bir değişiklik silsilesini ister istemez beraberinde getirecektir.

Bütün bu olumsuzluklara rağmen, yapılan bu büyük hatanın, başta Milli Eğitim Bakanı Hüseyin ÇELİK olamak üzere, Hükümet'e, tüm üst düzey yetkililere ders olmasını diliyoruz. Görevden alınacak olanlar da, hak ettiği halde atanmayanlar da bu ülkenin insanlarıdır. Bu insanları üzmeye, kırmaya, küçük düşürmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Türk Eğitim Sen olarak, 2007/75 nolu Genelge doğrultusunda yapılacak uygulamayı çok yakından takip ettiğimizin bilinmesini istiyoruz.

KREDİ KARTI AİDATI SORUNU HUKUKEN BİTTİ

Bankaların, tüketicilerden haksız olarak "kredi kartı aidatı" adı altında 5 ile 45 YTL arasında aldıkları ücretlerin tüketicilere tekrar ödenmesi yolundaki çalışmalar her geçen gün ilerlemekte ve miktarların iadesi gündeme gelmekteydi.

Ücretin haksız olarak alındığı ile ilgili Tüketici hakem heyetlerine dilekçe veren tüketiciler, Tüketici Hakem Heyetlerinden müspet cevap almalarına rağmen bankalar bu ücreti tüketiciye ödememekte ısrar etmekte ve hatta Tüketici Hakem Heyeti'nin müspet kararı ile ilgili, tüketicilere dava açılıyordu.

Aylardır konu ile ilgili her türlü çalışmaları sürdüren Türk Eğitim-Sen Nevşehir Şubesi, Bankaların Tüketici Hakem Heyeti'nin müspet kararını dava açmalarına yönelik 15 sayfalık teknik donanımlı dava dosyası hazırlayarak konu ile ilgili muzdarip olan tüm tüketicilere ücretsiz vererek bugüne kadar 450 kişinin bankalara karşı davayı kazanmasına ve "kredi kartı aidatı"nın tekrar kişilere ödenmesini sağladı.

Konu ile ilgili bir açıklama yapan Türk Eğitim-Sen Nevşehir Şube Başkanı Mustafa UĞUR; "Tüketicilerden haksız olarak kesilen kredi kartı aidatının, tüketicilere tekrar ödenmesi için şubemizin ilgili birimleri tarafından 15 sayfalık bir dava dosyası hazırlandı. Dava dosyasını, bu konu ile ilgili muzdarip olan herkese ulaştırmak için, Şube Başkanı olarak Türkiye'nin çeşitli illerinde tv ve radyolara canlı yayın konuğu oldum ve halkımıza bilgi verdim. Nihayetinde konu ile ilgili muzdarip olan 500'e yakın tüketici şubemize başvurarak ilgili dava dosyasını bizlerden temin etti ve bankalara sundu. Mahkemeye sunulan dava dosyaları neticesinde 450 arkadaşımız konu ile ilgili müspet karar aldı ve "kredi kartı aidatı" adı altında kesilen para tekrar kişinin hesabına yatırıldı" dedi.

TARKAN ZENGİN

SENDİKAL MÜCADELEYE "ORTA OYUNU" DİYEBİLME AYMAZLIĞI

Türkiye garip bir ülke. Çifte standart alabildiğince çok. **Kimileri** yaptıkları işler nedeniyle *"kahraman"* ilan edilirken, aynı işi **"ötekiler"** yapınca *"hain"* damgası yiyebiliyor. Bu karmaşık durum kendini her alanda gösteriyor. Bu ülkenin yerli-milli değerlerine saldıran yazılar (haberler) yazınca size "büyük yazar" diyorlar. Buna mukabil çok nitelikli yazılar yazsanız ve haberler yapsanız da "öteki" olduğunuz için yazar ve gazeteci sayılmazsınız. Bu ülkenin çocuklarını sürekli aşağılarlar. Ülkenin gerçek sahipleri olarak kendilerini gören bu efendiler, kendileri dışında herkesin onlara hizmet için yaratıldığını düşünürler. Herşeyin sınırlarını ve ölçülerini kendileri belirler. Başarınız onların kriterlerine göre belirlenir. Öğretim üyesi, öğretmen, futbolcu, doktor, belediye başkanı, bakan, başbakan, memur, işçi, gazeteci, hizmetli, sendikacı ne olursanız olun, işlerinizde iyi olup olmadığınıza yaptığınız işler değil onlar karar verirler. Ancak bir şeyin farkında değiller. Toplum sürekli kendini geliştirerek değişmektedir. Toplumun bireyleri de değişmektedir. Ancak nedense yukarıda bahsettiğimiz kimseler değişime karşı direnmektedirler. Kendileri gibi düşünmeyenleri de sürekli aşağılamaktadırlar. Sendikal dünyada sık rastladığımız bu durumun son örneğini Kamu çalışanlarının toplu görüşme mücadelesi sürecinde yaşadık. Bilindiği üzere Hükümet ile Kamu çalışanları, en çok üyeye sahip memur konfederasyonunun başkanlığında toplu görüşmeler yapmaktadır. Görüşmeye 11 hizmet kolunun en fazla üyeye sahip sendikaları yetkili sendika olarak, ilaveten yetkili olan sendikaların bağlı olduğu konfederasyonda katılır. Bu görüşmelerin amacı üyelerinin ekonomik, sosyal ve kültürel hak ve menfaatlerini korumak ve geliştirmektir. 2007 yılında en çok üyeye sahip konfederasyon olarak Türkiye Kamu-Sen görüşmelere başkanlık etmiştir. Türkiye Kamu-Sen'e bağlı 8 sendika yetkili, Memur-Sen'e bağlı 2 sendika yetkili, KESK'e bağlı 1 sendika yetkilidir. KESK toplu görüşmelere yetkili olduğu tek sendika nedeniyle katılma hakkını elde etmektedir.

Ancak daha toplu görüşmeler başlamadan KESK bu görüşmelere katılmayacağını açıkladı. Öncelikle sormak gerekir: Kamu çalışanlarının ekonomik ve sosyal hak ve menfaatlerini geliştirmenin yeri toplu görüşme masası değilse neredir? Tepkilerin ve taleplerin gösterilmesi gereken yer yine muhatapların olduğu masalardır. Ancak daha başlamadan ben katılmıyorum demek başka şeylerin amaçlandığı intibaını uyandırmaktadır. Bunlar bir yana yetkili sendikaları ve konfederasyon temsilcilerini **"orta oyunu oynuyorlar"** diye suçlamak izah edilecek bir durum değildir.

Ne yapmış bu sendikalar?

Konfederasyon	2004	2005	2006	2007
TÜRKİYE KAMU-SEN	343.921	316.038	327.329	350.727
MEMUR SEN	137.937	159.154	203.851	249.725
KESK	297.114	264.060	234.336	231.987

Üyeleri adına kıran kırana pazarlık yapmışlar

Çalışanların haklarını geliştirmek için çalışmışlar.Sendikaların en önemli görevlerinden birini yerine getirmek için uğraşmışlar…

Bunlar suç öyle mi?

Bu sendikal mücadeleyi veremeyenler, onurluca mücadele edenlere tiyatrocu deme cüretini göstermişlerdir. Ayrıca işi daha ileri götürerek sendikal mücadeleyi karalamak için sendika aidatlarının pazarlığı yapılıyor diye gazetelere açıklamalarda bulunmuşlardır.

Ayıptır ayıp..!

Anlattık ancak anlamamakta direniyorlar. Şu anda 5 YTL olan sendika ödeneğinin aidatlarla ilgisi yoktur. Bu rakamın artırılmasından neden rahatsızlık duyuyorlar biliyor musunuz? **Bu kazanım elde edildiğinde şunları söylemiştik:** sendikalı ile sendikalı olmayanlar arasında farklılığın oluşması adına önemli bir adım ancak yeterli bir rakam değil ayrıca sendika ödeneği ileride örgütlenmeyi artıracaktır. Geldiğimiz noktada bu ödenekle birlikte 2005 yılında 747 bin olan sendikalı memur sayısı 2006 yılında 779 bine, 2007 yılında ise 855 bine çıkmıştır. Yani örgütlenme sayısı artmıştır. Ancak buna bile kulp takarak devlet parasıyla sendikacılık yapılıyor demişlerdir.

Şunu sorabilirsiniz;

Peki emek mücadelesi veren sendikalar örgütlenmenin artırılmasından ve üyeler adına pazarlık yapılmasından neden rahatsız olurlar? Bunun cevabını rakamlarda bulabiliriz. Aşağıdaki tabloda konfederasyonların yıllar itibariyle üye sayılar verilmiştir. **Örgütlenme sayısı artarken üye sayısı düşen bir tek konfederasyon var. Hangisi? Üye sayısı 300 binlerden 230 bine kadar gerileyen KESK.** Sendikalara üye olan memur sayısı artarken mevcut üyeleri kaybetmek bir sendika için başarısızlık göstergesidir. **Fazla gürültü çıkararak ve tribüne oynayarak başarısızlığınızı öteleyebilirsiniz. Ancak kan kaybı devam eder. Başarısızlıkların içsel nedenlerini tartışmak yerine gölgelemek sorunu artırır. Hele hele sendikal mücadelenin adına "orta oyunu" demek kendine inkar anlamına gelir.**

Üniversitelerde Promosyonların Dağıtılmasına İlk Örnek Isparta'da

TÜRKİYE'DE BİR İLK BAŞARILDI

Türk Eğitim-Sen Isparta Şubesinin yetkili sendika olarak kurum idare kuruluna katıldığı Süleyman Demirel Üniversitesinde bir ilk gerçekleşti. Süleyman Demirel Üniversitesi Rektörlüğü'nün yapmış olduğu ve sendikamızı temsilen SDÜ Temsilcimiz Yrd. Doç. Dr. Şemsettin Kılınçarslan'ın katıldığı promosyon ihalesinde üniversite çalışanları lehine önemli kazanımlar elde edilmiştir.

Promosyon ihalesinde 3 Milyon 830 bin YTL Teklif veren Yapı Kredi Bankası ihaleyi kazanmıştır. SDÜ Rektörü Prof. Dr. Metin Lütfi Baydar bu bedelin tamamının SDÜ çalışanlarına dağıtılacağını belirtmiştir.

Promosyon ihalesi Türkiye'de hiçbir üniversitede uygulanmayan bir yöntemle çok turlu açık artırma usulü ile ve herkese açık bir şekilde yapılmıştır. Başbakanlık genelgesinde %30 u Kuruma bırakılabilir denmesine rağmen SDÜ Rektörlüğü Promosyon gelirlerinin tamamını üniversite çalışanlarına eşit bir şekilde dağıtma kararı almıştır.

İhale sonrası Türk Eğitim-Sen Isparta Şube Yönetim Kurulu ve Üniversite Temsilcilerince SDÜ Genel Sekreteri Ahmet Tevfik Köse makamında ziyaret edilmiş, göstermiş oldukları çabadan dolayı kendilerine üniversite çalışanları adına teşekkür edilmiştir.

Sendikamızın girişimleri ve üniversite yetkililerinin çabalarıyla elde edilen bu kazanımın üniversite çalışanlarına hayırlı olmasını dileriz.

ÇOK ÖNEMLİ DUYURU

10 Ytl' lik Toplu Görüşme Primi Sendika Aidatı Değildir, Sendikalılara Ödenecek Ayrı Bir Tazminattır, Sendikaların Aidatını Artırması Diye Bir Durum Söz Konusu Bile Olamaz.

ADANA'DA YÖNETİCİ ATAMASINA İPTAL KARARI

Yönetici atamalarının iptali ile ilgili ADANA 2.İdare Mahkemesinin Üyemiz adına vermiş olduğu karar aşağıdadır.Adana Valiliği ve Seyhan Kaymakamlığının yaptığı usulsüz yönetici atamalarına karşılık;

ADANA Valiliği ve Seyhan Kaymakamlığı'na karşı üyemiz adına açılan Yönetici Atama Yönetmeliği ile ilgili yapılan işlemin durdurulmasına ilişkin davada, ADANA 2. İdare mahkemesi tarafından tesis edilen atama işlemlerinde hukuka uyarılık bulunmadığı kanaatine varılmış ve söz konusu işlemlerin yürütmesi durdurulmuştur.

YÖNETİCİ ATAMALARINA İPTAL KARARI YAĞIYOR, ŞİMDİ DE KAYSERİ...

Yönetici atamalarının iptali ile ilgili Kayseri İdare Mahkemesinin bir üst kurumu olan KAYSERİ Bölge İdare Mahkemesi, İdare Mahkemsinin Yürütmeyi Durdurma talebini kabul etmemesini iptal ederek, atamanın usulsüz olduğunu ve yürütmenin durdurulması gerektiğine karar vermiştir.

13.04.2007 Tarihli Atama Yönetmeliğine göre, Kayseri Develi İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünün teklifi ve Kayseri Valiliğinin oluruyla yapılan atama, Kayseri Bölge İdare Mahkemesince iptal edilmiş ve söz konusu işlemin yürütmesi durdurulmuştur.

TÜRK EĞİTİM-SEN

Ayda bir yayınlanır. / Yereldir. / Ücretsizdir. / Yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir.

Türk Eğitim-Sen
Genel Merkezi Adına Sahibi
Şuayip Özcan
Genel Başkan

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Talip Geylan
Genel Dış İlişkiler ve Basın Sekreteri

Yayın Kurulu
İsmail Koncuk
Yaşar Yeniçerioğlu
Mustafa Kızıklı
Firdes Işık
Seyit Ali Kaplan

Basın Danışmanı
Meltem Bozkurt

Yönetim Yeri
Bayındır 2 Sokak No:46 Kızılay Ankara
Tel: 0312 424 09 60 (8 hat) • Faks: 0312 424 09 68

Baskı
Başak Matbaacılık ve Tan. Hiz. Ltd. Şti.
Kazım Karabekir Caddesi No: 101/2-G
İskitler/Ankara Tel: 0312 384 27 61 - 62
Baskı Tarihi : 8 Ekim 2007

EKİM 2007
Yıl:4
Sayı:43

K-Q
TSE-ISO-EN
9000

HAZIRLIK ÖDENEĞİYLE İLGİLİ BAŞBAKAN'A MEKTUP YAZILDI

Bütün eğitim çalışanlarına ödenmesini yıllardır talep etmemize rağmen, bugüne kadar bir türlü çözülmeyen, eğitim-öğretime hazırlık ödeneğinin bütün eğitim çalışanlarına verilmesi talebiyle Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN'a, Genel Başkan Şuayip ÖZCAN ve Genel Sekreter İsmail KONCUK'un imzasıyla bir mektup gönderildi.

Sayı: GNB.2007.010/494 - 04/9/2007

Konu: Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneği

Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

Her eğitim –öğretim yılı başında öğretmenlere ödenen "Eğitim ve Öğretime Hazırlık Ödeneği" 2007-2008 Eğitim- Öğretim yılında 425 YTL'den, 450 YTL'ye çıkarılmıştır. 25 YTL'lik artış son derece yetersizdir. Bu oran bu yıl 75 YTL artışla, 500 YTL'ye çıkarılmalı, önümüzdeki yıllarda ise bir maaş tutarına eşitlenmelidir.

Yıllardır talep etmemize rağmen, söz konusu ödeneğin tüm eğitim çalışanlarına verilmesi hususunda Hükümetlerce problemi çözücü bir düzenleme yapılmamıştır. Türk Eğitim Sen'in yetkili sendika olarak Milli Eğitim Bakanlığı ile 2006 Ekim ayında yapmış olduğu Kurum İdari Kurulun'da; "Her yıl eğitim –öğretim yılı başında ödenen "Eğitim-Öğretime Hazırlık Ödeneğinin uygun ölçeklerde tüm eğitim çalışanlarına ödenmesi" mutabakat altına alınmasına rağmen, maalesef, Hükümetinizce de bu konuda bugüne kadar bir adım atılmamıştır. Milli Eğitim Bakanlığı da bu konuda bir girişimde bulunmamıştır.

Eğitim-öğretime hazırlık ödeneğinin öncelikle öğretmenlere verilmesi, şimdiye kadar hükümetlerimizce genel kabul görmüştür. Bu yaklaşım, doğru olmakla birlikte, eğitim çalışanlarının; öğretmeninden- hizmetlisine, hizmetlisinden- memuruna kadar, bütün olarak, bir hizmet zincirinin farklı ve vazgeçilmez unsurları olduğu unutulmuştur. Dolayısıyla, eğitim öğretime hazırlık ödeneğinin öğretmen dışında kalan bütün eğitim çalışanlarına farklı ölçeklerde verilmesi, eğitim çalışanlarının yıllardır arzuladığı ancak bir türlü ulaşamadığı bir hedefe ulaşması anlamına gelecektir.

Öğretmen dışında kalan, eğitim çalışanlarına belli ölçeklerde verilecek olan söz konusu ödenek, bugüne değin çözülmemiş bir problemin çözülmesi, muhataplarının ciddi bir değer görmesi olarak da algılanacağından, parasal değerinin üzerinde bir anlam taşıyacaktır.

Yeni bir dönemin başlangıcı olarak algılanan bu sürecin, eğitim çalışanları açısından da memnuniyet verici bir adımla başlaması asla unutulmayacaktır. 730-850 YTL arasında bir aylıkla geçinmek zorunda kalan bu kesim, böyle bir adımı atmanızı sabırsızlıkla beklemektedir. Hizmetli, memur gibi eğitim çalışanları, diğer kurum çalışanları gibi bir ek ödenek veya döner sermaye ücreti de almamaktadır. Bu sebeple, eğitim çalışanları tüm memurlar içerisinde en mağdur kesimi oluşturmaktadır. Öylesine bir mağduriyet oluşmuştur ki; eğitim çalışanları diğer bakanlıklara geçmek için her türlü yolu dener olmuşlardır.

Eğitim-öğretim hizmet kolunda yetkili sendika olan, Türk Eğitim Sen olarak, eğitim çalışanlarının tarafınızdan, bir bütün olarak görülüp, yıllardır çözülmeyen, diğer iktidarlarca da kulak verilmemiş, bu problemin bir an önce çözülmesi ve eğitim çalışanlarının gündeminden düşürülmesi için;

Gereğini arz ederiz.

İsmail KONCUK - Şuayip ÖZCAN

GenelSekreter GenelBaşkan

EŞ DURUMU REZALETİ

Eş durumu sebebiyle tayin isteyenler aynı ilde birleştiriliyor, ancak bu sefer de birbirinden 100-150 km. uzaktaki ilçelerde görevlendiriliyor.

Sendikamızı arayan öğretmenler, eşlerinden çok uzakta ilçe merkezlerinde görevlendirildiklerini, ailelerinin parçalandığını, ne yapacaklarını bilemediklerini ifade ediyorlar.

Stajyerlik dönemlerinde, stajyerlik sonuna kadar eş durumunu özür grubu olarak kabul etmeyen, tayin isteğini stajyerliğin kaldırılması şartına bağlayan Milli Eğitim Bakanlığı, stajyerliği kalkmış yüzlerce öğretmen çifti bir birinden 100-150 km uzakta ilçe merkezlerinde görevlendirerek, ailelerin parçalanmasına seyirci kaldı.

Sendikamızı arayan bir çok öğretmen, yaşadıkları problemin bir an önce çözülmesini talep etmektedirler. Milli Eğitim Bakanlığına ateş püsküren öğretmenler, kutsal aile kavramının hiçe sayıldığını ifade ederek, mağduriyetlerinin giderilmesini istediler.

Türk Eğitim Sen olarak, Milli Eğitim Bakanlığını uyarıyoruz; Aileleri parçalamayın, böyle bir uygulama, öğretmen verimliliğini son derece azaltacak bir sonuç doğurmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Aile bütünlüğünü sağlamak hususunda ciddi tedbirler alınmalıdır. Öğretmeni kazanmadan eğitimde bir başarı sağlayamazsınız.

GEÇMİŞ YOLLUKLAR KONUSUNDA HUKUK KAZANIMIMIZ

Sendikamız, 2002 yılından bu güne kadar ilk defa göreve atanan devlet memurlarına yolluk ödenme hakkını kazandı. 2002 yılından itibaren ilk defa göreve atananlar, açıktan atamalar ve bazı atamalara yolluk ödenmiyordu. Yapılan sendikal mücadele ve açılan davaların çokluğu ile hükümet harcırah kanununu yumuşatarak "İlk Atama ve Açıktan atama" hariç tüm atamalara şu anda yolluk ödemektedir" demek zorunda kalmıştı.

Ancak 2002 yılından itibaren bahsi geçen bütçe kanununa göre yolluk alamayan ve mağdur olan pek çok kimse şubelerimiz aracılığı ile yargıya gitmişti.

Şu anda Nevşehir ilimizde görev yapan ve ilk atama olarak Şırnak İlinde göreve başlayan üyemiz, Nevşehir Şubemizin başarılı ve ısrarcı çalışmalarıyla, 2006 yılında konu ile ilgili Kayseri 2. İdare Mahkemesine açılan davada mahkeme üyemizi haklı bulmuş ve bu yolluğun yasal faizleriyle beraber ödenmesine karar vermiştir. Bu kararla beraber üyemiz yasal faiz dahil yaklaşık 2000 YTL civarında para alacaktır.

Sendikamızın mücadelesi ve ısrarlı takibi sonucu alınan bu karar, yolluğunu alamayarak zarara uğrayan bütün devlet memurlarına emsal teşkil edecektir.

İlgili kararı sendikamızın internet adresinden temin edebilirsiniz.

TÜRK EĞİTİM-SEN
KONYA 1 NOLU ŞUBE İSTİŞARE TOPLANTISI DÜZENLEDİ

Türk Eğitim-Sen Konya 1 Nolu Şube Başkanlığının organize ettiği istişare toplantısı 8 Eylül 2007 Cumartesi günü yapıldı. Öğretmenevi Toplantı Salonunda yapılan Türk Eğitim-Sen Konya 1 Nolu Şube İstişare toplantısına sendikanın ilçe temsilcileri, okul temsilcileri ve kadın kolları temsilcileri katıldı. Olgun bir havada geçen toplantıda Türk Eğitim-Sen Konya 1 Nolu Şube Başkanı Tanfer Ata, yaptığı açılış konuşmasında şu sözlere yer verdi: " 2006-2007 Eğitim-Öğretim yılı maalesef kaybedilmiş bir dönem olmuştur. Gerek Türkiye genelinde ve gerekse Konya'da verimsiz bir dönem geçirilmiştir.

Problemler çözümsüz kalmış, bakan ve hükümet problemlere duyarsız kalarak sadece seçimi düşünmüşlerdir. Yine, Memur Sendikaları ile Hükümet arasında yapılan toplu sözleşme görüşmeleri olumsuz olarak tamamlanmıştır. Hükümet memurun istediği uygun bir maaşı vermemesi nedeniyle mutabakat metni imzalanamamıştır. Kamu çalışanını 2+2 zamma mahkum etmeye çalışan bir anlayışla karşı karşıyayız. Hükümet ayrıca uzlaştırma kurulunun almış olduğu kararlara da yıllardır saygı göstermemekte, bildiğini okumaktadır. Ayrıca, hükümet yandaşları ve sendikacılığı bilmeyenler bir bardak suda fırtına kopararak Türkiye Kamu-Sen'i suçlamakta, güya sendika aidatlarını arttırmaya çalıştıkları için uzlaşmaya yanaşmamakta şeklinde açıklamalarda bulunulmaktadır. Halbuki, bizlerin istediği artış, sendikalı ile sendikasız kamu çalışanı arasında ücret farkı oluşsun diye istediğimiz ve asla sendika aidatı olmayan bir artıştır. Sendika aidatı yasayla belirlenmiştir ve bunun artışı diye bir şey söz konusu değildir. Sendikacılığı bilmeyen insanların bu suçlamaları bizleri asla yıldıramayacaktır. Bizler her zaman dik duruşumuzu göstererek haklı davamızın arkasında olacağız. Yeni dönemde hepimizi bekleyen sıkıntılar bulunmaktadır, ama asla bıkmak, usanmak ve yılmak yok. Mücadeleye devam edeceğiz. Hukuksuz işlemlerin karşısında olacağız. Eğitimde kalitenin artırılmasına ve eğitim çalışanlarının problemlerinin çözümüne yönelik mücadelemiz aralıksız sürecektir. Sizleri de bu konuda duyarlı olmaya davet ediyorum."dedi

Başkan Ata'nın konuşmasının ardından İlçe ve İşyeri Temsilcileri bugüne kadar yaptıkları işleri tek tek katılımcılara anlattılar ve ardından bundan sonra neler yapacaklarını dile getirdiler.

Türk Eğitim-Sen Konya 1 Nolu Şube Başkanlığı istişare toplantısı yenilen öğle yemeğinin ardından sonra erdi.

Değerli Eğitim Çalışanları

Türk Eğitim Sen Kayseri 2 Nolu Şube başkanlığı görevi başında şehit düşen eğitim çalışanları ile ilgili arşiv oluşturmaktadır. Elinizde bulunan fotoğraf, yazı, anı ve ailelerin adreslerini aşağıdaki e-posta, faks veya adrese ulaştırmanızı rica ederiz.

E-Posta: teskayseri2@gmail.com • kayseri2tes@hotmail.com

Faks : (0352) 221 13 94

Adres :Türk Eğitim Sen Kayseri 2 Nolu Şube Sahabiye Mah. Çiğdem Sk. Çiğdem Apt. Kat:2 Kocasinan / KAYSERİ

VEFAT ve BAŞSAĞLIĞI

1) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Adem AKILLI'nın annesi vefat etmiştir.
2) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Nebahat ALTUNKÖSE vefat etmiştir.
3) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Müştebey ÇELİK'in babası vefat etmiştir.
4) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Halil DEMİR'in annesi vefat etmiştir.
5) Ankara 2 Nolu Şube üyelerinden Erdal BÖLÜKBAŞI'nın oğlu vefat etmiştir.
6) Ankara 2 Nolu Şube üyelerinden Mehmet YESİ'nin kaynı vefat etmiştir.
7) Adıyaman Şube üyelerinden Ayşe ATALAY vefat etmiştir.
8) Kayseri 2 Nolu Şube üyelerinden Mehmet YAŞAR'ın kayınbabası vefat etmiştir.
9) Kayseri 2 Nolu Şube üyelerinden Kazım ÜZÜM'ün kızı vefat etmiştir.
10) Kayseri 2 Nolu Şube üyelerinden Hikmet NAS vefat etmiştir.
11) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Zeki BAYRAKTAR'ın babası vefat etmiştir.
12) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Fuat KATILMIŞ'ın kayınpederi vefat etmiştir.
13) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Mustafa KURTULUŞ'un kayınpederi vefat etmiştir.
14) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Yılmaz DÜBÜŞ'ün babası vefat etmiştir.
15) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Mutlu ZENCİR'in amcası vefat etmiştir.
16) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Ahmet ARSLAN'ın ağabeyi vefat etmiştir.
17) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Hasan MUTLU'nun kayınvalidesi vefat etmiştir.
18) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Ziya AKÇA'nın kayınpederi vefat etmiştir.
19) Kocaeli 1 Nolu Şube üyelerinden Engin ÖZMEN'in kayınpederi vefat etmiştir.
20) Konya 1 Nolu şube üyelerinden Turgay KARA'nın kayınpederi vefat etmiştir.
21) Nevşehir Şube üyelerinden Emrullah ERCAN'ın annesi vefat etmiştir.
22) Nevşehir Şube üyelerinden Mustafa ERTAŞ'ın kayınpederi vefat etmiştir.
23) Nevşehir Şube üyelerinden Nihat ÖZTAN'ın annesi vefat etmiştir.
24) Nevşehir Şube üyelerinden Murat İMRENMEZ'in kayınbabası vefat etmiştir.
25) Nevşehir Şube üyelerinden Ahmet YÜCEL'in babası vefat etmiştir.

SÜNNET OLANLAR

1) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Ahmet DURMAZ'ın çocuğu sünnet olmuştur.
2) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Emin SOYLU'nun çocuğu sünnet olmuştur.
3) İstanbul 2 Nolu Şube üyelerinden İsmail GÜMÜŞ'ün çocuğu sünnet olmuştur.
4) İzmir 2 Nolu Şube üyelerinden Fatma GÜRBÜZ'ün çocuğu sünnet olmuştur.
5) İzmir 2 Nolu Şube üyelerinden Murat YILDIRIM'ın çocuğu sünnet olmuştur.
6) İzmir 2 Nolu Şube üyelerinden Mesut SARIBACAK'ın çocuğu sünnet olmuştur.
7) Konya 1 Nolu Şube üyelerinden Fahri ve Deniz IRK çiftinin çocuğu olmuştur.
8) Konya 1 Nolu Şube üyelerinden Celal SERİN'in çocuğu sünnet olmuştur.

EVLENENLER

1) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Mustafa BAYAR'ın kızı evlenmiştir.
2) Adana 1 Nolu şube üyelerinden Mustafa AYDIN evlenmiştir.
3) Adana 1 Nolu şube üyelerinden Mustafa UÇAR evlenmiştir.
4) Ankara 2 Nolu Şube üyelerinden Muhterem KAYA'nın kızı evlenmiştir.
5) Hatay 1 Nolu Şube üyelerinden Arzu TAŞ ve İbrahim ALIR evlenmiştir.
6) Hatay 1 Nolu Şube üyelerinden Alev KAYA ve Mustafa KALENDER evlenmiştir.
7) Hatay 1 Nolu Şube üyelerinden Fatma YILDIZ ve Tevfik ASLANOĞLU evlenmiştir.
8) Hatay 1 Nolu Şube üyelerinden Şemsettin ARIK'ın oğlu evlenmiştir.
9) Kayseri 2 Nolu Şube üyelerinden Mustafa YAVUL ve Yüksel BİLKAY evlenmiştir.
10) Kayseri 2 Nolu Şube üyelerinden Mustafa ÇELEBİ evlenmiştir.
11) İzmir 2 Nolu Şube üyelerinden Numan GENÇER evlenmiştir.
12) İzmir 2 Nolu Şube üyelerinden Hasan ÇALIŞKAN'ın kızı evlenmiştir.
13) Nevşehir Şube üyelerinden Fatma YÜCEL evlenmiştir.

DOĞUMLAR

1) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Hatice AYYILDIZ'ın çocuğu olmuştur.
2) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Dursun ve Ahmet DURMAZ'ın çocuğu olmuştur.
3) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Hasan YILDIZ'ın çocuğu olmuştur.
4) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Hünkar ARI'nın çocuğu olmuştur.
5) Adana 1 Nolu Şube üyelerinden Belgin ve Cemal KILIÇ'ın çocuğu olmuştur.
6) Ankara 1 Nolu Şube üyelerinden Hasan ÖZKAN'ın çocuğu olmuştur.
7) Artvin Şube üyelerinden Engin MAHMUTOĞLU'nun çocuğu olmuştur.
8) İzmir 2 Nolu Şube üyelerinden Murat ÇELİMLİ'nin çocuğu olmuştur.
9) İzmir 3 Nolu Şube üyelerinden Ayşegül-Metin AYLANÇ'ın çocuğu olmuştur.
10) İzmir 3 Nolu Şube üyelerinden Serhat Yalçın CAN'ın çocuğu olmuştur.
11) Kayseri 2 Nolu Şube üyelerinden Nurgül EKİNCİ'nin çocuğu olmuştur.
12) Konya 1 Nolu Şube üyelerinden Selahattin GÜÇ'ün çocuğu olmuştur.
13) Konya 1 Nolu Şube üyelerinden Osman ULUS'un çocuğu olmuştur.
14) Konya 1 Nolu Şube üyelerinden Adnan ÖZTÜRK' ün çocuğu olmuştur.

TÜRKİYE KAMU-SEN

TÜRK EĞİTİM-SEN

YETKİLİ SENDİKA

Milli kimliğimizi ve devletimizin üniter yapısını koruyan,

Başta eğitim olmak üzere bütün kamusal alanda Türkçe'nin tek dil olduğunu vurgulayan,

Kamu çalışanlarına grev, toplu sözleşme ve siyaset yapma hakkı tanıyan,

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin ilelebet hür ve bağımsız yaşamasını hedef alan;

Milli ve çağdaş bir ANAYASA

istiyoruz.

